

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 1112

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 3 decembrie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
3.020. — Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Mediu și Aree Protejate privind aprobarea Planului de management al sitului Natura 2000 ROSCI0368 Râul Mureș între Deda și Reghin	2	14.054. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale Partidului Social Democrat, cu ocazia alegerilor publice locale parțiale din data de 4 mai 2025.....	6	
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE				
13.109. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale Partidului Mișcarea Populară, cu ocazia alegerilor locale parțiale din 4 mai 2025	3	14.064. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale Partidului Forța Dreptei, cu ocazia alegerilor locale parțiale din data de 4 mai 2025	6	
13.227. — Raport în urma verificării legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale Partidului România Mare, efectuate cu ocazia alegerilor parțiale din data de 4 mai 2025.....	3	14.092. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale partidului politic Alianța pentru Unirea Românilor, cu ocazia alegerilor locale parțiale din anul 2025	7	
13.354. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale Partidului Patrioții Poporului Român, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale parțiale din data de 4 mai 2025	4	14.357. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale Partidului SOS România, efectuate cu ocazia alegerilor locale parțiale din data de 4 mai 2025	7	
13.600. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale Partidului Oamenilor Tineri, cu ocazia alegerilor locale parțiale din data de 4 mai 2025	4	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
14.051. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale Partidului Național Liberal, cu ocazia alegerilor publice locale parțiale din data de 4 mai 2025.....	5	Decizia nr. 330 din 29 septembrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)		8–24
14.052. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale Partidului Uniunea Salvați România, cu ocazia alegerilor locale parțiale din data de 4 mai 2025	5	ACTE ALE INSTANȚELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV		
		Încheiere din 16 ianuarie 2024 a Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal		25
		Încheiere din 30 ianuarie 2024 a Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal		26
		Sentința nr. 14 din 31 ianuarie 2024 a Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal		26–32

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU MEDIU ȘI ARII PROTEJATE

DECIZIE

privind aprobarea Planului de management al sitului Natura 2000 ROSCI0368 Râul Mureș între Deda și Reghin

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 20 din 3.11.2025 al Direcției generale arii naturale, biodiversitate și conservarea naturii, Serviciul arii naturale protejate și emitere avize,

ținând cont de Decizia etapei de încadrare nr. 13.829 din 27.06.2022, emisă de către Agenția pentru Protecția Mediului Mureș, reconfirmată prin Adresa nr. 10.931/555/AP MS din 20.08.2025, emisă de către Direcția Județeană de Mediu Mureș,

în temeiul prevederilor art. 2 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 311/2025 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Mediu și Arii Protejate, precum și ale art. 21 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Mediu și Arii Protejate emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al sitului Natura 2000 ROSCI0368 Râul Mureș între Deda și Reghin, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Mediu și Arii Protejate,
Raluca Giorgia Dumitrescu

București, 4 noiembrie 2025.

Nr. 3.020.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

**privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale Partidului Mișcarea Populară, cu ocazia alegerilor locale parțiale
din 4 mai 2025**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 2.06.2025-5.06.2025 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de Partidul Mișcarea Populară, cu ocazia alegerilor locale parțiale din 4 mai 2025.

I. Constatări

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerilor locale parțiale din 4 mai 2025:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 6.500,00 lei;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 6.475,00 lei.

Nu a fost solicitată rambursarea cheltuielilor electorale.

II. Sancțiuni aplicate ca urmare a verificării legalității finanțării campaniei electorale, precum și ca urmare a sesizărilor

Nu au fost constatate abateri contravenționale.

București, 13 iunie 2025.

Nr. 13.109.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

**în urma verificării legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale Partidului România Mare, efectuate cu ocazia alegerilor locale parțiale
din data de 4 mai 2025**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 2.06.2025-6.06.2025 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul România Mare, cu ocazia alegerilor locale parțiale din data de 4 mai 2025.

I. Constatări

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerilor locale parțiale din data de 4 mai 2025:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum total de 3.000,00 lei;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum total de 2.596,00 lei.

II. Sancțiuni aplicate

Partidul România Mare a fost sancționat cu avertisment ca urmare a nerespectării prevederilor art. 28 alin. (14) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Mandatarul financiar coordonator al Partidului România Mare a fost sancționat cu avertisment ca urmare a nerespectării prevederilor art. 28 alin. (9) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 17 iunie 2025.

Nr. 13.227.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale Partidului Patrioții Poporului Român, cu ocazia alegerii
autorităților administrației publice locale parțiale din data de 4 mai 2025**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 2.06.2025-10.06.2025 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de Partidul Patrioții Poporului Român, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale parțiale din anul 2025.

I. Constatări

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2025 Partidul Patrioții Poporului Român nu a înregistrat venituri și cheltuieli electorale.

II. Sancțiuni aplicate ca urmare a verificării legalității finanțării campaniei electorale, precum și ca urmare a sesizărilor

În urma verificării documentelor depuse, echipa de control nu a constatat încălcări ale prevederilor Legii nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 23 iunie 2025.
Nr. 13.354.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale Partidului Oamenilor Tineri, cu ocazia alegerilor locale parțiale
din data de 4 mai 2025**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 2.06.2025-27.06.2025 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de Partidul Oamenilor Tineri, cu ocazia alegerilor locale parțiale din data de 4 mai 2025.

I. Constatări

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerilor locale parțiale din data de 4 mai 2025 Partidul Oamenilor Tineri nu și-a desemnat mandatar financiar coordonator pentru campania electorală și nu a depus la Autoritatea Electorală Permanentă, în termen de 15 zile de la data desfășurării alegerilor, raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale și cuantumul datoriilor înregistrate ca urmare a campaniei, însoțite de declarațiile prevăzute la art. 28 alin. (13) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

II. Sancțiuni aplicate

Partidul Oamenilor Tineri a fost sancționat cu avertisment ca urmare a nerespectării prevederilor art. 34 alin. (12) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cu amendă în cuantum de 15.000 lei ca urmare a nerespectării art. 47 alin. (1) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 30 iunie 2025.
Nr. 13.600.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale Partidului Național Liberal, cu ocazia alegerilor publice locale parțiale
din data de 4 mai 2025**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 2.06.2025-9.07.2025 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de Partidul Național Liberal, cu ocazia alegerilor publice locale parțiale din data de 4 mai 2025.

I. Constatări

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerilor publice locale parțiale din data de 4 mai 2025:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 736.800,00 lei, astfel: 381.600,00 lei contribuții din venituri proprii ale candidaților, 200.000,00 lei contribuții provenite din împrumuturi ale candidaților, 105.000,00 lei contribuții provenite din donații și 50.200,00 lei transferuri din sume provenite în afara campaniei;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 733.501,77 lei.

Conform cererii de rambursare a cheltuielilor electorale depuse de către mandatarul financiar coordonator, cuantumul cheltuielilor electorale solicitate în vederea rambursării este de 733.494,94 lei.

În conformitate cu prevederile art. 48 alin. (12) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în urma verificărilor efectuate, echipa de control a validat suma de 733.471,77 lei aferentă cheltuielilor electorale, pe care o propune în vederea rambursării către competitorul electoral, și a invalidat suma de 23,17 lei, potrivit prevederilor art. 48 alin. (13) din aceeași lege.

II. Sancțiuni aplicate

Nu a fost cazul.

București, 11 iulie 2025.

Nr. 14.051.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale Partidului Uniunea Salvați România, cu ocazia alegerilor locale parțiale
din data de 4 mai 2025**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 2.06.2025-10.07.2025 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de către Partidul Uniunea Salvați România, cu ocazia alegerilor locale parțiale din data de 4 mai 2025.

I. Constatări

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă pentru alegerile locale parțiale din 2025:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 126.100,00 lei;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 124.723,95 lei.

Conform cererii de rambursare a cheltuielilor electorale depuse de către mandatarul financiar coordonator, cuantumul cheltuielilor electorale solicitate în vederea rambursării este de 84.720,45 lei, iar conform documentelor justificative cuantumul acestora este de 84.150,45 lei.

În conformitate cu prevederile art. 48 alin. (12) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în urma verificărilor efectuate, echipa de control a validat suma de 84.150,45 lei aferentă cheltuielilor electorale, pe care o propune în vederea rambursării către competitorul electoral, și a invalidat suma de 570,00 lei, în baza prevederilor art. 48 alin. (11) lit. c) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

II. Sancțiuni aplicate ca urmare a verificării legalității finanțării campaniei electorale

Partidul Uniunea Salvați România a fost sancționat de către Autoritatea Electorală Permanentă cu avertisment pentru nerespectarea prevederilor art. 38 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și s-a hotărât confiscarea sumei de 570,00 lei.

București, 11 iulie 2025.

Nr. 14.052.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale Partidului Social Democrat, cu ocazia alegerilor publice locale parțiale
din data de 4 mai 2025**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 2.06.2025-7.07.2025 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de Partidul Social Democrat, cu ocazia alegerilor publice locale parțiale din data de 4 mai 2025.

I. Constatări

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerilor publice locale parțiale din data de 4 mai 2025:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 381.650,00 lei, astfel: 356.650,00 lei contribuții ale candidaților, 25.000,00 lei transferuri din contul curent central în contul central de campanie;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 362.549,26 lei.

Conform cererii de rambursare a cheltuielilor electorale depuse de către mandatarul financiar coordonator, cuantumul cheltuielilor electorale solicitate în vederea rambursării este de 362.549,26 lei.

În conformitate cu prevederile art. 48 alin. (12) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în urma verificărilor efectuate, echipa de control a validat suma de 360.219,45 lei aferentă cheltuielilor electorale, pe care o propune în vederea rambursării către competitorul electoral, și a invalidat suma de 2.329,81 lei, potrivit prevederilor art. 48 alin. (11) lit. c) din aceeași lege.

II. Sancțiuni aplicate

Partidul Social Democrat a fost sancționat cu amendă în cuantum de 15.000,00 lei (cincisprezece mii lei) pentru nerespectarea prevederilor art. 38 alin. (2) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 11 iulie 2025.

Nr. 14.054.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale Partidului Forța Dreptei, cu ocazia alegerilor locale parțiale
din data de 4 mai 2025**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 2.06.2025-2.07.2025 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de Partidul Forța Dreptei, cu ocazia alegerilor locale parțiale din data de 4 mai 2025.

I. Constatări

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerilor locale parțiale din data de 4 mai 2025:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 5.200,00 lei, sumă provenită din venituri proprii ale candidaților;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum 5.103,61 lei.

Conform cererii de rambursare a cheltuielilor electorale depuse de către mandatarul financiar coordonator, cuantumul cheltuielilor electorale solicitate în vederea rambursării este de 5.100,00 lei, iar conform documentelor justificative cuantumul acestora este de 5.100,00 lei.

În conformitate cu prevederile art. 48 alin. (12) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în urma verificărilor efectuate, echipa de control a validat suma de 5.100,00 lei aferentă cheltuielilor electorale, pe care o propune în vederea rambursării către competitorul electoral Partidul Forța Dreptei.

II. Sancțiuni aplicate ca urmare a verificării legalității finanțării campaniei electorale, precum și ca urmare a sesizărilor

În urma verificării documentelor depuse, echipa de control nu a constatat nereguli sau încălcări ale prevederilor Legii nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și nu a aplicat sancțiuni.

București, 11 iulie 2025.

Nr. 14.064.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale partidului politic Alianța pentru Unirea Românilor,
cu ocazia alegerilor locale parțiale din anul 2025**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 2.06.2025-11.07.2025 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de partidul politic Alianța pentru Unirea Românilor, cu ocazia alegerilor locale parțiale din anul 2025.

I. Constatări

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerilor locale parțiale din anul 2025:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 848.110,00 lei, reprezentând venituri proprii ale candidaților;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 838.563,91 lei.

Conform cererii de rambursare a cheltuielilor electorale depuse de către mandatarul financiar coordonator, cuantumul cheltuielilor electorale solicitate în vederea rambursării este de 833.528,01 lei.

În conformitate cu prevederile art. 48 alin. (12) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în urma verificărilor efectuate, echipa de control a validat suma de 833.528,01 lei aferentă cheltuielilor electorale, pe care o propune în vederea rambursării către competitorul electoral.

II. Sancțiuni aplicate ca urmare a verificării legalității finanțării campaniei electorale, precum și ca urmare a sesizărilor

Partidul Alianța pentru Unirea Românilor a fost sancționat cu avertisment ca urmare a nerespectării prevederilor art. 36 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 14 iulie 2025.

Nr. 14.092.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale
ale Partidului SOS România, efectuate cu ocazia alegerilor locale parțiale
din data de 4 mai 2025**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 2.06.2025-18.07.2025 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale Partidului SOS România, efectuate cu ocazia alegerilor locale parțiale din data de 4 mai 2025.

I. Constatări

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerilor locale parțiale din data de 4 mai 2025:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 289.060,00 lei, din care:

— 278.960,00 lei din contribuții ale candidaților;

— 10.100,00 lei transferuri fonduri private din activitatea curentă;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 287.133,35 lei.

Partidul SOS România nu a obținut un procent de minimum 3% din numărul total al voturilor valabil exprimate la nivel național sau la nivel județean, neîndeplinind condițiile legale prevăzute de art. 48 alin. (4) și/sau alin. (5) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și nefiind astfel îndreptățit să beneficieze de rambursarea sumelor cheltuite în campania electorală, în condițiile legii.

II. Sancțiuni aplicate ca urmare a verificării legalității finanțării campaniei electorale, precum și ca urmare a sesizărilor

În urma verificării documentelor depuse, echipa de control nu a constatat deficiențe sau încălcări ale prevederilor Legii nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 22 iulie 2025.

Nr. 14.357.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 330

din 29 septembrie 2025

Dosar nr. 2.920/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Mihai-Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ștefania Dragoie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena-Mădălina Ivănescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizările

conexate formulate de Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ în Dosarul nr. 1.233/103/2024, de Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă în Dosarul nr. 2.215/90/2024, de Tribunalul Botoșani — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.483/40/2024 și de Tribunalul Brașov — Secția I civilă în Dosarul nr. 587/62/2024*.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă. Pârâta din Dosarul nr. 587/62/2024* a depus un punct de vedere, prin care a aderat la concluziile raportului întocmit în cauză de către judecătorii-raportori.

6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale hotărâri judecătorești și opinii teoretice exprimate de judecători în materia ce face obiectul sesizării, au fost comunicate opinii de către specialiștii consultați — Institutul Național al Magistraturii, Facultatea de Drept a Universității de Vest din Timișoara și Ministerul Sănătății — Direcția managementul resurselor umane și structuri sanitare, Serviciul drepturi salariale, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la această problemă de drept.

7. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Prin Încheierea din 7 noiembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.233/103/2024, Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă acordarea indemnizației de 500 lei, prevăzută la art. 31 alin. (1) lit. f) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, se acordă și asistenților medicali comunitari, angajați în aparatul de specialitate al primarului unității administrativ-teritoriale sau numai celor angajați într-o unitate sanitară, precum și dacă acordarea acesteia, în cazul de față, este condiționată de depunerea unei declarații pe propria răspundere potrivit art. 3 alin. (3) și (4) din Ordinul comun al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 3.301/791/2023 privind stabilirea condițiilor pentru punerea în aplicare a dispozițiilor art. 31 alin. (1) din capitolul II al anexei nr. II din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept la 19 noiembrie 2024 cu nr. 2.920/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la 29 septembrie 2025.

10. Prin Încheierea din 11 noiembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.215/90/2024, Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă de indemnizația prevăzută la art. 31 din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază și personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile de asistență socială/servicii sociale.

11. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 16 ianuarie 2025 cu nr. 130/1/2025, dosarul fiind conexat la Dosarul nr. 2.920/1/2024, în baza art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

12. Prin Încheierea din 13 decembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.483/40/2024, Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Dacă prevederile art. 31 alin. (1) lit. f) și g) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2023 pentru stabilirea unor măsuri la nivelul structurii organizatorice aferente unităților sanitare, precum și stabilirea unor măsuri privind salarizarea personalului din sistemul sanitar public și pentru completarea unor acte normative în domeniul sănătății și în domeniul fiscal, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 42/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și pentru modificarea și completarea altor acte normative, se aplică și personalului din sistemul public de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare salarizată conform subpunctelor 3.2 și 3.3 din capitolul I al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017.

Dacă prevederile art. 31 alin. (1) lit. f) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2023 pentru stabilirea unor măsuri la nivelul structurii organizatorice aferente unităților sanitare, precum și stabilirea unor măsuri privind salarizarea personalului din sistemul sanitar public și pentru completarea unor acte normative în domeniul sănătății și în domeniul fiscal, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 42/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și pentru modificarea și completarea altor acte normative, se aplică întregului personal salarizat conform subpunctului 3.2 din capitolul I al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 sau doar personalului reprezentat de tehnicienii de radiologie și imagistică licențiați, asistenții medicali de laborator clinic licențiați, asistenții medicali licențiați în balneofiziokinetoterapie și recuperare, asistenții medicali dentari licențiați, asistenții medicali de profilaxie dentară licențiați, asistenții medicali licențiați în nutriție și dietetică, asistenții medicali, moașe, surori medicale, indiferent de nivelul studiilor, precum și cei asimilați acestora și cum se face asimilarea cu funcțiile arătate mai sus.

Dacă prevederile art. 31 alin. (1) lit. g) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului

plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2023 pentru stabilirea unor măsuri la nivelul structurii organizatorice aferente unităților sanitare, precum și stabilirea unor măsuri privind salarizarea personalului din sistemul sanitar public și pentru completarea unor acte normative în domeniul sănătății și în domeniul fiscal, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 42/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și pentru modificarea și completarea altor acte normative, se referă și la personalul din sistemul public de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare salarizată conform subpunctelor 3.2 și 3.3 din capitolul I al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017.

13. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 7 februarie 2025, cu nr. 320/1/2025, dosarul fiind conexat la Dosarul nr. 2.920/1/2024, în baza art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

14. Prin Încheierea din 10 ianuarie 2025, pronunțată în Dosarul nr. 587/62/2024*, Tribunalul Brașov — Secția I civilă a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în cadrul familiei ocupaționale sănătate și asistență socială, asistenții medicali din dispensarele medicale școlare sunt îndreptățiți să beneficieze de indemnizația lunară prevăzută de art. 31 alin. (1) lit. f) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 42/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și pentru modificarea și completarea altor acte normative.

15. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 20 iunie 2025 cu nr. 1.345/1/2025, dosarul fiind conexat la Dosarul nr. 2.920/1/2024 în baza art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

16. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017)

„Anexa nr. II

Familia ocupațională de funcții bugetare «Sănătate și asistență socială»

CAPITOLUL I

Unități sanitare, de asistență socială și de asistență medico-socială

(...)

2. Salarii de bază pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unități sanitare și unități de asistență medico-socială

Unitățile clinice cuprind: spitale clinice județene de urgență, spitale județene de urgență, spitale regionale, spitale clinice de specialitate de urgență, spitale clinice, spitale de urgență, spitale de specialitate, Spitalul Universitar de Urgență «Elias»), Institutul Național de Sănătate Publică, institute și centre medicale, institute de medicină legală, centre de transfuzie sanguină județene și al municipiului București, Centrul Medical de Diagnostic, Tratament Ambulatoriu și Medicină Preventivă din subordinea Academiei Române), Institutul Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă.

a) Salarii de bază pentru personalul de specialitate medico-sanitar

(...)

a.4. Unități sanitare, cu excepția celor cuprinse în unități clinice, și unități de asistență medico-socială (...)

b) Salarii de bază pentru personalul de specialitate din compartimentele paraclinice medico-sanitare (...)

b.4. Unități sanitare, cu excepția celor cuprinse în unități clinice, și unități de asistență medico-socială (...)

c) Salarii de bază pentru personalul auxiliar sanitar (...)

c.4. Unități sanitare, cu excepția celor cuprinse în unități clinice, și unități de asistență medico-socială (...)

NOTĂ:

(...)

4. Anexele a.4, b.4, c.4 se utilizează și pentru dispensarele medicale școlare, pentru personalul din creșe, pentru personalul medical din cadrul cabinetelor medicale din structurile teritoriale de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă, personalul medico-sanitar din direcțiile județene pentru tineret și sport, complexe sportive naționale și cluburile sportive, precum și pentru medicii din asistența socială. (...).

3. Instituții și unități de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare

(...) 3.2. Salarii de bază pentru personalul de specialitate din instituțiile și unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică (...)

*1) Se aplică și funcțiilor de asistent de fiziokinetoterapie, asistent medico-social, asistent medical generalist, tehnician de audiologie și protezare auditivă, asistent medical de geriatrie, gerontologie și asistență socială pentru vârstnici, asistent medical de igienă și sănătate publică, fiziokinetoterapeut, nutriționist și dietetician, lucrător social, interpret în limbajul mimico-gestual și al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate, mediator social.

3.3. Salarii de bază pentru personalul de îngrijire și asistență din instituțiile și unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică (...)

NOTĂ:

Salariile de bază prevăzute la pct. 3.2 și pct. 3.3 sunt pentru gradația 0. Salariile de bază pentru gradațiile 1-5 se determină prin majorarea salariilor de bază pentru gradația 0 potrivit prevederilor art. 10 din prezenta lege."

„CAPITOLUL II

Reglementări specifice personalului din sănătate, din unitățile de asistență medico-socială și din unitățile de asistență socială/servicii sociale

(...) Art. 31. — Începând cu luna august 2023, personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar salarizat potrivit prezentei anexe beneficiază de o singură indemnizație lunară stabilită în cuantum brut după cum urmează: (...)

f) 500 de lei pentru tehnicienii de radiologie și imagistică licențiați, asistenții medicali de laborator clinic licențiați, asistenții medicali licențiați în balneofiziokinetoterapie și recuperare, asistenții medicali dentari licențiați, asistenții medicali de profilaxie dentară licențiați, asistenții medicali licențiați în nutriție și dietetică, asistenții medicali, moașe, surori medicale, indiferent de nivelul studiilor, precum și cei asimilați acestora;

g) 100 de lei pentru fiecare zi lucrată în zilele de repaus săptămânal, sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările legale în vigoare, nu se lucrează, dar nu mai mult de 300 de lei lunar pentru toate categoriile de personal, cu excepția celor prevăzute la lit. a-e)."

17. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2023 pentru stabilirea unor măsuri la nivelul structurii organizatorice aferente unităților sanitare, precum și stabilirea unor măsuri privind salarizarea personalului din sistemul sanitar public și pentru completarea unor acte normative în domeniul sănătății și în domeniul fiscal* (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2023)

„Art. I. — În anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare, la capitolul II, după articolul 3 se introduce un nou articol, art. 31, cu următorul cuprins:

«Art. 31. — (1) Începând cu data de 1 august 2023, personalul de specialitate medico-sanitar care efectuează gardă în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial pentru activitatea prestată în linia de gardă și personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar-sanitar care asigură asistența medicală beneficiază și de o indemnizație lunară stabilită în cuantum brut după cum urmează:

a) 500 lei pentru medicii specialiști și primari care efectuează lunar o gardă în afara normei legale de bază;

b) 1.000 lei pentru medicii specialiști și primari care efectuează lunar cel puțin 2 gardă în afara normei legale de bază;

c) 500 lei pentru biologii, chimiștii și biochimiștii care efectuează lunar cel puțin 2 gardă;

d) 500 lei pentru asistenții medicali, tehnicienii de radiologie și imagistică licențiați, asistenții medicali de laborator clinic licențiați, licențiați în balneofiziokinetoterapie și recuperare, asistenții medicali dentari licențiați, asistenții medicali de profilaxie dentară licențiați, asistenții medicali licențiați în nutriție și dietetică, moașe, surori medicale, indiferent de nivelul studiilor;

e) 100 lei pentru fiecare zi lucrată în zilele de repaus săptămânal, sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările legale în vigoare, nu se lucrează, dar nu mai mult de 300 lei lunar pentru toate categoriile de personal, cu excepția celor prevăzute la lit. a-c). (...)."

18. *Ordonanța Guvernului nr. 42/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și pentru modificarea și completarea altor acte normative* (Ordonanța Guvernului nr. 42/2023)

„Art. II. — În anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare, la capitolul II, articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 31. — (1) Începând cu luna august 2023, personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar salarizat potrivit prezentei anexe beneficiază de o singură indemnizație lunară stabilită în cuantum brut după cum urmează: (...)

f) 500 de lei pentru tehnicienii de radiologie și imagistică licențiați, asistenții medicali de laborator clinic licențiați, asistenții medicali licențiați în balneofiziokinetoterapie și recuperare, asistenții medicali dentari licențiați, asistenții medicali de profilaxie dentară licențiați, asistenții medicali licențiați în nutriție și dietetică, asistenții medicali, moașe, surori medicale, indiferent de nivelul studiilor, precum și cei asimilați acestora;

g) 100 de lei pentru fiecare zi lucrată în zilele de repaus săptămânal, sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările legale în vigoare, nu se lucrează, dar nu mai mult de 300 de lei lunar pentru toate categoriile de personal, cu excepția celor prevăzute la lit. a-e).(...). (...)."

19. *Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 3.301/791/2023 privind stabilirea condițiilor pentru punerea în aplicare a dispozițiilor art. 31 alin. (1) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice*, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 27 septembrie 2023, cu completările ulterioare (*Ordinul nr. 3.301/791/2023*).

„Art. 3. — (1) Sumele reprezentând influențele financiare ce decurg din punerea în aplicare a prevederilor art. 31 alin. (1) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se stabilesc și se solicită de către reprezentantul legal al unităților sanitare, care răspund de realitatea și exactitatea acestora, conform prevederilor legale în vigoare.

(2) Documentele justificative care însoțesc factura și care stau la baza decontării sumelor solicitate reprezentând influențele financiare ce decurg din punerea în aplicare a prevederilor art. 31 alin. (1) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, sunt:

a) situația centralizată a sumelor care urmează a fi decontate în luna respectivă corelate cu statele de plată, detaliată pe fiecare tip de indemnizație prevăzută la art. 31 alin. (1) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare;

b) situația privind sumele reprezentând influențele financiare determinate de drepturile salariale prevăzute la art. 31 alin. (1) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, defalcate nominal, calculate pentru fiecare salariat;

c) declarația pe propria răspundere a reprezentantului legal al unității sanitare privind corectitudinea, legalitatea și exactitatea sumelor solicitate lunar, cu precizarea expresă a îndeplinirii verificărilor necesare pentru asigurarea concordanței între indemnizațiile cuvenite și activitatea desfășurată de personal în cadrul unității sanitare.

(3) Pentru a putea beneficia de indemnizațiile prevăzute la art. 31 alin. (1) lit. a)-d) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, fiecare dintre persoanele beneficiare are obligația depunerii lunar a unei declarații pe propria răspundere, în înțelesul dispozițiilor art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în declarații, din care să rezulte următoarele:

a) unitățile sanitare, aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, cu care a avut încheiate contracte individuale de muncă cu timp parțial pentru activitatea prestată în linia de gardă în luna de referință;

b) numărul de gardi efectuate în luna de referință la fiecare dintre unitățile sanitare cu care are încheiate contracte individuale de muncă cu timp parțial pentru activitatea prestată în linia de gardă;

c) opțiunea pentru unitatea sanitară care îi va acorda o singură indemnizație lunară stabilită în cuantum brut, potrivit legii, având obligația de a transmite opțiunea realizată, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data depunerii declarației, și către celelalte unități sanitare în care mai prestează activități în linia de gardă.

(4) Pentru a putea beneficia de indemnizațiile prevăzute la art. 31 alin. (1) lit. f) și g) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, fiecare dintre persoanele beneficiare are obligația depunerii lunar a unei declarații pe propria răspundere, în înțelesul dispozițiilor art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în declarații, din care să rezulte următoarele:

a) unitățile sanitare, aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, în care și-au desfășurat activitatea conform pregătirii profesionale într-o formă legală în luna de referință;

b) opțiunea pentru unitatea sanitară care îi va acorda o singură indemnizație lunară stabilită în cuantum brut, potrivit legii, având obligația de a transmite opțiunea realizată, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data depunerii declarației, și către celelalte unități sanitare în care mai prestează activități.

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

Dosarul nr. 1.233/103/2024 (Sesizarea nr. 2.920/1/2025)

20. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ la 11.06.2023, cu nr. de Dosar 1.233/103/2024, reclamanta AAA a chemat în judecată pârâta unitatea administrativ-teritorială comuna „BB”, județul Neamț (*UAT BB*) și a solicitat instanței de judecată să dispună: (i) anularea Deciziei nr. aa/13.03.2024; (ii) obligarea pârâtei la stabilirea în favoarea reclamantei a dreptului de natură salarială reprezentat de indemnizația lunară în cuantum brut de 500 lei și achitarea acesteia lunar de la data devenirii executorie a hotărârii judecătorești; (iii) obligarea pârâtei la achitarea unei despăgubiri egale cu indemnizația de 500 lei lunar, aferentă perioadei august 2023 și până la data la care se va pune în executare hotărârea judecătorească, sumă actualizată la data plății cu rata inflației; (iv) achitarea cheltuielilor de judecată.

21. În motivarea în fapt a cererii, reclamanta a arătat că este angajată din anul 2016 pe postul de asistent medical comunitar în cadrul UAT BB, pe un post în afara numărului de posturi al aparatului de specialitate al primarului.

22. În drept, au fost invocate prevederile art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2017 privind asistența medicală comunitară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2017, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2017*), cele ale capitolului II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 și cele ale Ordonanței Guvernului nr. 42/2023, reclamanta susținând, în esență, că pârâta nu a pus în aplicare dispozițiile legale care îi dădeau dreptul reclamantei la indemnizația lunară în cuantum brut de 500 lei, cu toate că avea această obligație, eludând, astfel, timp de aproape un an de zile, o normă imperativă.

23. Pârâta UAT BB a formulat *întâmpinare*, prin care a solicitat respingerea, ca neîntemeiată, a acțiunii, invocând, în esență, neîndeplinirea condițiilor legale pentru ca reclamanta să beneficieze de dreptul invocat, respectiv nedepunerea, de către petentă, a declarației obligatorii prevăzute de Ordinul nr. 3.301/791/2023.

24. Tribunalul judecă într-o cauză dintre cele prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

Dosarul nr. 2.215/90/2024 (Sesizarea nr. 130/1/2025)

25. Prin cererea de chemare în judecată, înregistrată pe rolul Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă la 19.08.2024 cu nr. 2.215/90/2024, Sindicatul „Drepturile Copilului” Râmnicu Vâlcea, în numele membrilor de sindicat CC, DD ș.a.m.d., a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Vâlcea (*DGASPC Vâlcea*), ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună obligarea pârâtei la: (i) plata sumei de 500 de lei lunar pentru tehnicienii de radiologie și imagistică licențiați, asistenții medicali de laborator clinic licențiați, asistenții medicali licențiați în balneofiziokinetoterapie și recuperare, asistenții medicali dentari licențiați, asistenții medicali de profilaxie dentară licențiați, asistenții medicali licențiați în nutriție și dietetică, asistenții medicali, moașe, surori medicale, indiferent de nivelul studiilor, precum și cei asimilați acestora, începând cu luna august 2023 și până la data introducerii cererii de chemare în judecată; (ii) plata sumei de 100 de lei pentru fiecare zi lucrată în zilele de repaus săptămânal, sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările legale în vigoare, nu se lucrează, dar nu mai mult de 300 de lei lunar pentru membrii de sindicat reprezentați, începând cu luna august 2023 și până la data introducerii cererii de chemare în judecată; (iii) achitarea sumelor de mai sus actualizate și indexate, de la data scadenței pentru fiecare sumă și până la data plății efective; (iv) plata cheltuielilor de judecată.

26. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat prevederile art. 3¹ alin. (1) lit. f) și g) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, așa cum a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 42/2023, în cuprinsul căruia, pentru mai multe categorii de salariați, se prevăd anumite drepturi bănești, membrii de sindicat reprezentați încadrându-se în ipotezele articolului indicat.

27. Se precizează că sumele datorate membrilor de sindicat nu provin nici de la ordonatorul de credite Consiliul Județean Vâlcea și nici din alte fonduri proprii ale angajatorului, ci sunt asigurate prin transferuri din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, de la titlul VI — *Transferuri între unități ale administrației publice* [art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2023], iar aceste indemnizații lunare nu se iau în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017.

28. În drept, au fost invocate și dispozițiile art. 159, 160, 161 și 162 ale Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 53/2003 sau Codul muncii*), alături de Ordonanța Guvernului nr. 42/2023.

29. Pârâta DGASPC Vâlcea a formulat *întâmpinare*, prin care a solicitat respingerea acțiunii introduse de către reclamant ca neîntemeiată, susținând, în esență, că salarizarea personalului care lucrează în cele trei sectoare principale, ce rezultă din dispozițiile capitolului I al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 [unități sanitare reglementate prin Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 95/2006*); unități de asistență medico-socială — Normele privind organizarea, funcționarea și finanțarea unităților de asistență medico-sociale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 412/2003 (*Normele aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 412/2003*), și unități de asistență socială/servicii sociale potrivit dispozițiilor cuprinse în Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 292/2011*)], este aplicată în mod diferit.

30. Reclamanții din dosar sunt angajați în cadrul centrelor de plasament aflate în subordinea DGASPC Vâlcea.

31. Tribunalul judecă într-o cauză dintre cele prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

Dosarul nr. 1.483/40/2024 (Sesizarea nr. 320/1/2025)

32. Prin *cererea de chemare în judecată*, înregistrată pe rolul Tribunalului Botoșani — Secția I civilă la 20.08.2024, reclamanții EE prin Sindicatul „Impact” Botoșani au chemat în judecată pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Botoșani (*DGASPC Botoșani*), solicitând ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună obligarea pârâtei la: (i) acordarea, începând cu luna august 2023, a indemnizației lunare stabilite în cuantum brut de 500 de lei, prevăzută de art. 3¹ alin. (1) lit. f) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, așa cum a fost modificat prin articolul II al Ordonanței Guvernului nr. 42/2023, asistenților medicali indiferent de studii și asimilațiilor acestora; (ii) acordarea, începând cu luna august 2023, a indemnizației lunare stabilite în cuantum brut de 100 de lei pentru fiecare zi lucrată în zilele de repaus săptămânal, sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările legale în vigoare, nu se lucrează, dar nu mai mult de 300 de lei lunar, prevăzută la art. 3¹ alin. (1) lit. g) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, așa cum a fost modificat prin articolul II al Ordonanței Guvernului nr. 42/2023 pentru toate categoriile de personal; (iii) calcularea diferențelor între drepturile cuvenite și cele efectiv acordate și actualizarea acestor sume cu rata inflației de la data scadenței și până la data plății efective a sumei datorate și a dobânzii legale calculate conform Ordonanței Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru

obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, aprobată prin Legea nr. 43/2012, cu completările ulterioare (*Ordonanța Guvernului nr. 13/2011*), începând cu data introducerii acțiunii la instanță și până la data plății efective; (iv) plata cheltuielilor de judecată.

33. În susținerea acțiunii au fost depuse la dosar două răspunsuri ale Ministerului Muncii și Solidarității Sociale adresate federațiilor sindicale, din care rezultă că respectivele reglementări se aplică și în sectorul de asistență socială și medico-socială.

34. Pârâta DGASPC Botoșani a formulat *întâmpinare*, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată formulate de Sindicatul „Impact” Botoșani pentru membrii de sindicat, personal contractual din cadrul Centrului de Îngrijire și Asistență pentru Persoane Adulte cu Dizabilități X din cadrul DGASPC Botoșani, ca neîntemeiată.

35. În motivare, pârâta a susținut, în esență, că personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar la care face referire art. 3¹ din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, așa cum a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 42/2023, salarizat potrivit acestei anexe, nu se regăsește în structura DGASPC Botoșani.

36. Personalul din cadrul DGASPC Botoșani (inclusiv asistenți medicali, infirmieri, instructori de ergoterapie, maseur, bucătar din cadrul Centrului de Îngrijire și Asistență pentru Persoane Adulte cu Dizabilități X) este reîncadrat și salarizat potrivit pct. 3 — *Instituții și unități de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare*, subpct. 3.1. — *Salarii de bază pentru funcții de conducere* și 3.2. — *Salarii de bază pentru personalul de specialitate din instituțiile și unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică* din capitolul I al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, în aceste subcapitole neregăsindu-se personal medico-sanitar și auxiliar sanitar.

37. Tribunalul judecă într-o cauză dintre cele prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

Dosarul nr. 587/62/2024 (Sesizarea nr. 1.345/1/2025)*

38. Prin *cererea de chemare în judecată*, înregistrată pe rolul Tribunalului Brașov — Secția I civilă cu nr. 587/62/2024*, reclamantul Sindicatul Salariaților din Administrația Publică din Județul Brașov (*Sindicatul SAP Brașov*), în numele și pentru membrii de sindicat EE ș.a.m.d., în contradictoriu cu pârâta Direcția de Asistență Socială Făgăraș (*DAS Făgăraș*), a solicitat instanței de judecată ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună obligarea pârâtei la: (i) plata indemnizațiilor lunare în valoare de 500 de lei, prevăzute de art. 3¹ alin. (1) lit. f) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 42/2023, începând cu drepturile salariale aferente lunii august 2023, actualizate în funcție de rata inflației la data efectivă a plății; (ii) plata dobânzii legale penalizatoare aferente drepturilor salariale neacordate, de la data scadenței și până la plata efectivă a sumelor datorate.

39. În fapt, membrii de sindicat reprezentați au calitatea de personal de specialitate medico-sanitar în cadrul DAS Făgăraș, deservind cabinetele medicale școlare din municipiul Făgăraș.

40. Reclamanții invocă reglementările cuprinse la pct. 4 al notei de la pct. 2 lit. c) anexa c.4. din capitolul I al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 și arată că legea nu distinge între asistenții medicali care beneficiază de dreptul prevăzut de art. 3¹ alin. (1) lit. f) din capitolul II al anexei nr. II la legea-cadru anterior menționată în funcție de unitatea angajatoare și nu condiționează sub acest aspect acordarea indemnizației care face obiectul litigiului, fapt confirmat prin precizările Ministerului Sănătății cuprinse în Adresa emisă la 1.09.2023. Prin urmare, refuzul pârâtei de a acorda această indemnizație este nejustificat și încalcă dispozițiile art. 40 alin. (2) lit. c) din Codul muncii.

41. Pârâta DAS Făgăraș a depus *întâmpinare*, prin care a solicitat, pe fond, respingerea acțiunii ca netemeinică și nelegală, arătând că cererea reclamanților este neîntemeiată inclusiv din perspectiva neîndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 3 alin. (4) din Ordinul nr. 3.301/791/2023.

42. Prin *Sentința civilă nr. 725/CA din 18 septembrie 2024*, Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a admis excepția necompetenței funcționale a acestei secții și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Secției I civile a Tribunalului Brașov, dispunând trimiterea dosarului secției specializate competente. Astfel, s-a format, pe rolul Secției I civile a Tribunalului Brașov, Dosarul nr. 587/62/2024*.

43. Tribunalul judecă într-o cauză dintre cele prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

Dosarul nr. 1.233/103/2024 (Sesizarea nr. 2.920/1/2025)

44. Prin Încheierea de ședință din 7 noiembrie 2024, instanța de trimitere a reținut că sesizarea este admisibilă, în cauză fiind îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, respectiv: a) litigiul are ca obiect stabilirea și plata drepturilor salariale, b) reclamanta are calitatea de asistent medical comunitar, fiind plătită din fonduri publice; c) Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

45. Instanța de trimitere a apreciat că, odată verificată îndeplinirea acestor condiții, sesizarea devine obligatorie, fără a se mai impune analiza condiției existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, invocând în susținerea acestei concluzii preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

Dosarul nr. 2.215/90/2024 (Sesizarea nr. 130/1/2025)

46. Prin Încheierea de ședință din 11 noiembrie 2024, instanța de trimitere a reținut că sesizarea este admisibilă, în cauză fiind îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 și de art. 519 din Codul de procedură civilă, respectiv:

a) instanța de trimitere este investită cu soluționarea, în primă instanță, a unei cauze ce are ca obiect drepturi de natură salarială pretinse de o categorie de personal plătit din fonduri publice — indemnizația prevăzută la art. 3¹ din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 constituie un drept salarial sau de natură salarială, câtă vreme acordarea acesteia este reglementată în considerarea raporturilor de muncă ale personalului vizat și reprezintă o contraprestație a muncii desfășurate de acesta (gărzi efectuate de personalul medical, activitate desfășurată în zilele de repaus săptămânal etc.);

b) condiția existenței unei veritabile chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei este îndeplinită, dat fiind faptul că există cel puțin o aparență divergență între scopul declarat de legiuitor la adoptarea dispozițiilor art. 3¹ din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 și conținutul normativ propriu-zis al acestora;

c) Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Dosarul nr. 1.483/40/2024 (Sesizarea nr. 320/1/2025)

47. Prin Încheierea de ședință din 13 decembrie 2024, instanța de trimitere a reținut că sesizarea este admisibilă, în cauză fiind îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, respectiv:

a) reclamanții sunt angajați ai DGASPC Botoșani, instituție aflată în subordinea Consiliului Județean Botoșani, finanțarea drepturilor salariale fiind astfel asigurată din fonduri publice [art. 116 raportat la art. 127 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 272/2004*)];

b) instanța de trimitere argumentează dificultatea chestiunilor de drept de care depinde soluționarea fondului cauzei cu care a fost investită, arătând că, deși sunt salarizate în cadrul aceleiași anexe, modul de salarizare este reglementat diferit pentru diferitele categorii de personal.

Prima chestiune de drept ce formează obiectul Sesizării nr. 320/1/2025

Analizând dispozițiile normative cuprinse la pct. 2 și 3 din cap. I al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și pe cele ale pct. 2 lit. a) subpct. a.1 nr. crt. 33, 35 și 36 și ale pct. 3, subpct. 3.2 nr. crt. 25, 26 și 27 din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 prin raportare la art. 3¹ din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, potrivit tribunalului, ar părea că legiuitorul delegat a avut în vedere, la redactarea art. 3¹, modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 42/2023, doar personalul salarizat conform pct. 2 din capitolul I al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, nu și pe cel de la pct. 3 din capitolul I al aceleiași anexe.

Însă, se arată mai departe, analizând comparativ art. 3¹ din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 cu art. 7 din capitolul II al aceleiași anexe, rezultă că există o diferență între stabilirea sferei destinatarilor normelor juridice. Din acest punct de vedere pare că, prin art. 3¹ anterior menționat, legiuitorul delegat a avut în vedere întreg personalul din anexa în cauză, și nu doar pe cel de la pct. 2.

Cea de-a doua chestiune de drept ce formează obiectul Sesizării nr. 320/1/2025

Tribunalul invocă faptul că, în cazul acestei chestiuni de drept, dificultatea stabilirii sferei subiecților cărora li se aplică prevederile rezidă din modalitatea de determinare a personalului ce ar trebui să primească indemnizația de 500 lei, respectiv întreg personalul salarizat conform anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, așa cum se arată la alin. (1) al art. 3¹ din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, sau doar categoria de personal menționată la lit. f) a alin. (1) menționat.

Cea de-a treia problemă de drept ce formează obiectul Sesizării nr. 320/1/2025

În justificarea dificultății problemei de drept, tribunalul a arătat că din prevederile pct. 3 al capitolului I al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 nu rezultă în mod explicit în ce măsură funcțiile îndeplinite de personalul din sistemul public de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare, salarizat conform subpct. 3.2 și 3.3 din capitolul I al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, fac parte din cele aferente personalului medico-sanitar sau auxiliar sanitar. Însă, la pct. 2 din capitolul I al anexei nr. II la aceeași lege-cadru, în cadrul funcțiilor auxiliare sanitare, se regăsește și cea de infirmieră, dar nu și cea de bucătar.

c) Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Dosarul nr. 587/62/2024 (Sesizarea nr. 1.345/1/2025)*

48. Prin Încheierea de ședință din 10 ianuarie 2025, instanța de trimitere a reținut că sesizarea este admisibilă, în cauză fiind îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, apreciind

că: sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție intervine în legătură cu orice problemă de drept dedusă judecării în cauzele care se încadrează la art. 1 din ordonanța de urgență; Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării, iar această chestiune nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

Dosarul nr. 1.233/103/2024 (Sesizarea nr. 2.920/1/2025)

49. Reclamantul, prin reprezentant convențional, a apreciat că sesizarea este inadmisibilă. În ceea ce privește fondul chestiunii de drept, punctul de vedere exprimat de reclamant este în sensul că asistenței medicali comunitari sunt salariați conform anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, fiind îndreptățiți să primească indemnizația de 500 de lei.

50. Pârâta a apreciat că sesizarea instanței supreme cu problema de drept în discuție este admisibilă, UAT BB fiind, de altfel, cea care a formulat această solicitare adresată instanței de trimitere, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024. Pârâta nu a formulat un punct de vedere cu privire la chestiunea de drept.

Dosarul nr. 2.215/90/2024 (Sesizarea nr. 130/1/2025)

51. Potrivit punctului de vedere exprimat de reclamant prin notele scrise depuse la dosar, în cauză nu sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, nefiind, astfel, îndeplinite condițiile de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul acestui act normativ, deoarece indemnizația prevăzută de art. 3¹ din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 nu ar constitui un drept salarial sau de natură salarială. Pe fondul chestiunii de drept, reclamantul consideră că dispoziția normativă se aplică și personalului de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile de asistență socială/servicii sociale.

52. Potrivit punctului de vedere formulat de pârâtă, art. 3¹ din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 este aplicabil doar personalului din unitățile sanitare, fapt ce ar rezulta din dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2023 și ale Ordonanței Guvernului nr. 42/2023.

Dosarul nr. 1.483/40/2024 (Sesizarea nr. 320/1/2025)

53. Părțile au apreciat că sesizarea instanței supreme în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 este admisibilă.

54. Părțile nu au formulat puncte de vedere cu privire la fondul chestiunilor de drept.

Dosarul nr. 587/62/2024 (Sesizarea nr. 1.345/1/2025)*

55. Potrivit punctului de vedere formulat de către reclamant, prezenta sesizare este admisibilă, fiind îndeplinite în acest sens condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

56. Prin punctul de vedere exprimat la 13.12.2024, pârâta a apreciat că asistenții medicali, reprezentați de Sindicatul SAP Brașov, în calitate de reclamanți, nu sunt îndreptățiți la plata indemnizațiilor lunare solicitate, întrucât: aceștia nu își desfășoară activitatea într-o unitate sanitară aflată în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, ci în cadrul cabinetelor medicale din unitățile de învățământ, unde nu efectuează gardi sau ore suplimentare și nu lucrează în zilele de repaus sau sărbători legale; sunt angajați ai DAS Făgăraș care nu se află în relație contractuală cu Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS) și nu au depus declarațiile prevăzute de Ordinul nr. 3.301/791/2023.

VI. Punctele de vedere ale completurilor care au formulat sesizările cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

Dosarul nr. 1.233/103/2024 (Sesizarea nr. 2.920/1/2025)

57. Tribunalul nu a expus punctul său de vedere cu privire la chestiunea de drept în discuție.

Dosarul nr. 2.215/90/2024 (Sesizarea nr. 130/1/2025)

58. Tribunalul apreciază că prevederile art. 3¹ din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 nu fac distincție între categoriile de personal de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar încadrat în unități sanitare și, respectiv, în unități medico-sociale sau unități de asistență socială, ci, dimpotrivă, menționează că se aplică personalului salariat potrivit anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, care include și angajații unităților de asistență socială. De asemenea, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2024 privind unele măsuri referitoare la salarizarea personalului din sănătate, asistență socială și alte sectoare de activitate bugetară (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2024*), ce a adus o nouă modificare art. 3¹ din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, se face referire expresă și la personalul din domeniul asistenței sociale și la dificultățile cu care se confruntă acest sistem, ce au impus intervenția legiuitorului.

Dosarul nr. 1.483/40/2024 (Sesizarea nr. 320/1/2025)

59. Tribunalul nu și-a exprimat punctul de vedere cu privire la chestiunile de drept în discuție.

Dosarul nr. 587/62/2024 (Sesizarea nr. 1.345/1/2025)*

60. Instanța de trimitere a apreciat că asistenții medicali din dispensarele medicale școlare sunt îndreptățiți să beneficieze de indemnizația lunară în cuantum de 500 de lei, ce formează obiectul dosarului, în condițiile în care angajarea și stabilirea drepturilor salariale ale reclamanților se fac în baza anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, conform pct. 4 al notei de la pct. 2 din capitolul I al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017.

61. În plus, reclamanții beneficiază de sporul pentru condiții deosebite de muncă acordat în temeiul prevederilor art. 7 alin. (1) lit. h) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 și pct. 3 lit. A din anexa nr. 8 la regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

62. Instanțele consultate au comunicat hotărâri judecătorești relevante (trei tribunale) și puncte de vedere teoretice (două curți de apel și șase tribunale) cu privire la chestiunile de drept supuse dezlegării.

63. Din datele comunicate s-au conturat mai multe opinii.

64. Într-o opinie s-a considerat că prevederile art. 3¹ din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică exclusiv personalului de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar, așa cum reiese în mod expres din prevederile acestui text legal și din coroborarea dispozițiilor de la subpct. 2 și 3 din capitolul I al anexei nr. II la legea-cadru (*o sentință nedefinitivă, atacată cu apel*, a cărui judecată a fost suspendată la 6.06.2025 până la soluționarea sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept de către Înalta Curte de Casație și Justiție, ce face obiectul Dosarului nr. 2.920/1/2024; *o sentință definitivă* ca urmare a respingerii apelului).

65. S-a arătat că în cadrul capitolului I al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt reglementate, pentru fiecare categorie în parte, atât drepturile salariale pentru personalul din sistemul de sănătate, cât și pentru personalul din sistemul de asistență socială, în timp ce capitolul II al acestei anexe cuprinde, așa cum se specifică expres în titlul său, reglementări specifice pentru anumite categorii de personal dintre cele menționate la capitolul I, cu consecința că drepturile salariale reglementate în capitolul II nu se aplică tuturor categoriilor de personal descrise în capitolul I, ci doar categoriilor strict prevăzute în reglementările specifice ale capitolului II.

66. Un argument suplimentar în sprijinul acestor opinii a vizat expunerea de motive a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2023, în care, a precizat tribunalul, se face referire exclusiv la necesitatea acordării unor drepturi salariale suplimentare angajaților din sistemul sanitar, respectiv celor din spitale și unități sanitare, fără a exista vreo referire la angajații din instituțiile și unitățile de asistență socială.

67. Printr-o decizie definitivă pronunțată de o curte de apel s-a stabilit că de indemnizația prevăzută de art. 3¹ alin. (1) lit. g) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 beneficiază atât personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare, cât și cel din unitățile de asistență medico-socială, categorii de personal menționate la pct. 2 din capitolul I al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017.

68. În considerentele deciziei evocate s-a reținut că din statul de funcții a rezultat cu evidență faptul că salariații vizați au fost încadrați în muncă potrivit pct. 2 lit. c), anexa c.4 din capitolul I al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, astfel că se justifică acordarea indemnizației prevăzute de art. 3¹ alin. (1) din capitolul II al anexei nr. II la aceeași lege-cadru.

69. În altă opinie s-a considerat că, deși, prin art. 3¹ din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, legiuitorul a avut în vedere întreg personalul din anexa în cauză, și nu doar pe cel de la pct. 2, totuși, a individualizat în mod expres atât funcțiile care beneficiază de indemnizațiile lunare de la lit. f) și g) ale alin. (1) al art. 3¹, cât și activitățile desfășurate, astfel încât prevederile textului de lege anterior indicat se aplică și personalului din sistemul public de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare, salarizat conform pct. 3 subpct. 3.2 și 3.3 din capitolul I al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, însă doar categoriilor profesionale menționate expres la lit. f) sau asimilate potrivit legii (potrivit *punctelor de vedere teoretice, nesusținute de practică judiciară*, comunicate de două curți de apel și de trei tribunale).

70. A treia opinie exprimată este în sensul că prevederile art. 3¹ alin. (1) lit. f) și g) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică întregului personal de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar salarizat potrivit anexei nr. II la aceeași lege-cadru, având în vedere faptul că textul de lege nu prevede excepții (*punctul de vedere teoretic exprimat de un tribunal*).

71. Particularizat, conform *punctelor de vedere teoretice* comunicate de trei dintre *tribunale*, s-a exprimat opinia că de indemnizația reglementată de art. 3¹ alin. (1) lit. f) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 beneficiază *inclusiv asistenții medicali comunitari*, angajați în aparatul de specialitate al primarului unității administrativ-teritoriale.

72. *Opinia contrară, rezultată din punctele de vedere teoretice* exprimate de alte două *tribunale*, este însă în sensul că indemnizația reglementată de art. 3¹ alin. (1) lit. f) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 *nu se acordă și asistenților medicali comunitari*, angajați în aparatul de specialitate al primarului unității administrativ-teritoriale, ci se limitează la personalul angajat într-o unitate sanitară, cu condiția îndeplinirii obligației de depunere a declarației pe propria răspundere prevăzute de art. 3 alin. (3) și (4) din Ordinul nr. 3.301/791/2023.

73. Nu în ultimul rând, o curte de apel a exprimat opinia potrivit căreia *Sesizarea nr. 2.920/1/2025 este inadmisibilă*, nefiind îndeplinită condiția existenței unei chestiuni de drept susceptibile a fi dezlegată prin mecanismul de unificare a practicii judiciare instituit de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 și de art. 519 din Codul de procedură civilă, întrucât norma de drept nu comportă dificultăți de interpretare, iar instanța de trimitere nu a identificat problema de drept.

74. *Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* a comunicat faptul că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problemele de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

75. În exercitarea controlului de constituționalitate a dispozițiilor legale supuse interpretării nu au fost identificate decizii care să prezinte relevanță directă cu privire la soluționarea prezentelor sesizări conexe.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

76. În mecanismele de unificare a practicii judiciare a fost identificată o decizie ce poate prezenta relevanță asupra dezlegării chestiunilor de drept care fac obiectul sesizărilor conexe.

77. Prin *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 17 din 27 ianuarie 2025*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 10 martie 2025:

— a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Iași — Secția I civilă în Dosarul nr. 4.768/99/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 7 alin. (1) lit. h) de la capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, respectiv ale articolului unic lit. A pct. 3 din anexa nr. 8 la Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, cu modificările și completările ulterioare, dispoziția referitoare la dreptul de a beneficia de sporul de 12-15% din salariul de bază se interpretează în sensul că se aplică și personalului care își desfășoară activitatea în cadrul cabinetelor școlare din instituțiile de învățământ special?

— a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea conexă formulată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 12.095/3/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă de sporul pentru condiții deosebite de muncă prevăzut de art. 7 alin. (1) lit. h) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 pot beneficia și reclamanții — personal medical din cabinetele medicale organizate în unități de învățământ.

X. Opiniile specialiștilor

78. În conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (11) raportat la art. 516 alin. (6) din Codul de procedură civilă, au fost solicitate opiniile mai multor specialiști din cadrul unor facultăți de drept și al Institutului Național al Magistraturii, precum și opinia Ministerului Sănătății asupra chestiunilor de drept supuse examinării.

79. Până la momentul redactării prezentului raport au fost transmise puncte de vedere de către Institutul Național al Magistraturii, Facultatea de Drept a Universității de Vest din Timișoara și Ministerul Sănătății, Direcția managementul resurselor umane și structuri sanitare, Serviciul drepturi salariale.

80. Potrivit opiniei comunicate de Institutul Național al Magistraturii:

— de indemnizațiile lunare prevăzute de art. 3¹ alin. (1) lit. f) și g) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 beneficiază numai personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care își desfășoară activitatea în unitățile sanitare, salarizat potrivit pct. 2 din capitolul I al aceleiași anexe, nu și personalul de specialitate care își desfășoară activitatea

în cadrul unităților de asistență socială, salarizat potrivit pct. 3 din capitolul I al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017;

— în interpretarea art. 3¹ alin. (1) lit. f) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, personalul asimilat funcțiilor de „tehnicieni de radiologie și imagistică licențiați, asistenți medicali de laborator clinic licențiați, asistenți medicali licențiați în balneofiziokinetoterapie și recuperare, asistenți medicali dentari licențiați, asistenți medicali de profilaxie dentară licențiați, asistenți medicali licențiați în nutriție și dietetică, asistenți medicali, moașe, surori medicale, indiferent de nivelul studiilor” este cel prevăzut la pct. 2 din capitolul I al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017;

— în interpretarea art. 3 alin. (3) și (4) din Ordinul nr. 3.301/791/2023, numai personalul unităților sanitare are obligația depunerii declarației pe propria răspundere prevăzute de actul administrativ, nu și personalul care își desfășoară activitatea în unitățile de asistență socială.

81. Prin opinia comunicată de Facultatea de Drept a Universității de Vest din Timișoara s-a apreciat, cu prioritate, că, în cauză, nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute cumulativ de dispozițiile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, impunându-se respingerea ca atare a sesizărilor.

82. Astfel, nu este îndeplinită condiția existenței unor chestiuni de drept veritabile, dat fiind faptul că problemele de drept invocate nu prezintă un grad de dificultate care să justifice intervenția instanței supreme, având în vedere faptul că acestea își găsesc soluționarea prin însuși textul legal invocat în cuprinsul sesizării, cu trimitere la actele normative care reglementează calificarea și încadrarea categoriilor de personal prevăzută în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv specificul activității acestora dat de felul muncii îndeplinite. În acest sens, textul de lege al art. 3¹ alin. (1) lit. f) și g) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 permite o interpretare unitară, nu este incomplet, lacunar, susceptibil de interpretări diferite.

83. Se precizează că din analiza coroborată a art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2023, a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 42/2023 și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2024 și ale Ordinului nr. 3.301/791/2023 rezultă următoarele interpretări:

— voința legiuitorului este aceea ca întreg personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar salarizat conform anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 să beneficieze de drepturile salariale prevăzute la art. 3¹ alin. (1) lit. f) și g) din capitolul II al anexei nr. II la legea-cadru, cu mențiunea că influențele financiare aferente sunt suportate din banii publici, a căror sursă de proveniență este diferită, după cum angajatorul bugetar se află sau nu în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate. Dispozițiile Ordinului nr. 3.301/791/2023 sunt incidente doar unităților sanitare finanțate de CNAS. Angajatorii care nu se află în relație contractuală cu CNAS, dar care au în organigramă funcții/posturi aparținând familiei ocupaționale „Sănătate și asistență socială”, asigură plata drepturilor salariale direct și exclusiv de la bugetul de stat (fără intervenția CNAS, reglementare legală firească);

— din moment ce dispozițiile art. 3¹ din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt aplicabile personalului de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar salarizat potrivit acestei anexe, iar subpct. 3.2 și 3.3 includ atât funcții specifice personalului de specialitate medico-sanitar, cât și personalului auxiliar sanitar, rezultă că dispozițiile art. 3¹ anterior menționate sunt aplicabile ambelor categorii (personalul de specialitate medico-sanitar și personalul auxiliar sanitar), cu condiția de a fi salarizat în temeiul anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017.

84. Potrivit răspunsului comunicat de Ministerul Sănătății, Direcția managementul resurselor umane și structuri sanitare, Serviciul drepturi salariale:

Sesizarea nr. 2.920/1/2024

— de indemnizația prevăzută la art. 3¹ alin. (1) lit. f) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 beneficiază persoanele care ocupă funcția de asistent medical și altele similare, precum și funcțiile asimilate în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 53/2014, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2008*), personal medico-sanitar salarizat potrivit anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, indiferent de modul de organizare a activității.

Având în vedere dispozițiile art. 17 alin. (4) din Normele metodologice privind organizarea, funcționarea și finanțarea activității de asistență medicală comunitară, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 324/2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 458 din 7 iunie 2019 (Normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 324/2019), funcția de asistent medical comunitar nu se asimilează cu funcția de asistent medical, aceasta reprezentând în fapt un program de educație medicală continuă/specializare a asistenților medicali generaliști și a moașelor care dețin un titlu oficial de calificare conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 144/2008. De asemenea, funcția de asistent medical comunitar nu este prevăzută în Legea-cadru nr. 153/2017.

Ministerul Sănătății nu are atribuții în gestionarea pct. 3 din capitolul I al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, acestea revenind Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale.

Pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare salarizat potrivit anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 și care beneficiază de indemnizațiile prevăzute la art. 3¹ alin. (1) lit. f) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, unitățile sanitare angajatoare aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate contractează cu acestea sumă/sume lunară(e) corespunzătoare influențelor financiare determinate de drepturile salariale prevăzute mai sus, astfel cum sunt reglementate la art. 1 alin. (1) din Ordinul nr. 3.301/791/2023. Prin urmare, se opinează că depunerea declarației pe propria răspundere este obligatorie pentru unitățile aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate.

Sesizarea nr. 130/1/2025

— de indemnizațiile prevăzute la art. 3¹ din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 beneficiază personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar salarizat conform anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 din unitățile sanitare publice care asigură continuitatea activității medicale, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează.

Sesizarea nr. 320/1/2025

— de indemnizațiile prevăzute la art. 3¹ alin. (1) lit. f) și g) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 beneficiază personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar salarizat conform anexei nr. II la legea-cadru încadrat în unitățile sanitare publice și care asigură continuitatea activității medicale, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în

vigoare, nu se lucrează. Între funcțiile de tehnician de radiologie și imagistică licențiat, asistenți medicali de laborator clinic licențiați, asistenți medicali licențiați în balneofiziokinetoterapie și recuperare, asistenți medicali dentari licențiați, asistenți medicali de profilaxie dentară licențiați, asistenți licențiați în nutriție și dietetică, asistenți medicali, moașe, surori medicale, indiferent de nivelul studiilor, nu există nicio modalitate de asimilare.

XI. Raportul asupra chestiunii de drept

85. Prin raportul întocmit, judecătorii-raportori au propus:

— admiterea sesizărilor conexe formulate de Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ în Dosarul nr. 1.233/103/2024, de Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă în Dosarul nr. 2.215/90/2024 și de Tribunalul Botoșani — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.483/40/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu următoarea dezlegare:

De indemnizația prevăzută de dispozițiile art. 3¹ alin. (1) lit. f) și g) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază numai personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar, salarizat potrivit pct. 2 din aceeași anexă, nu și personalul din unitățile de asistență socială/servicii sociale, salarizat potrivit pct. 3 din aceeași anexă;

— respingerea ca inadmisibile a sesizărilor formulate de Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ în Dosarul nr. 1.233/103/2024 și de Tribunalul Brașov — Secția I civilă în Dosarul nr. 587/62/2024*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

Dacă acordarea indemnizației de 500 lei, prevăzută la art. 3¹ alin. (1) lit. f) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în cazul asistenților medicali comunitari, angajați în aparatul de specialitate al primarului unității administrativ-teritoriale, este condiționată de depunerea unei declarații pe propria răspundere potrivit art. 3 alin. (3) și (4) din Ordinul comun al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 3.301/791/2023 privind stabilirea condițiilor pentru punerea în aplicare a dispozițiilor art. 3¹ alin. (1) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Dacă, în cadrul familiei ocupaționale sănătate și asistență socială, asistenții medicali din dispensarele medicale școlare sunt îndreptățiți să beneficieze de indemnizația lunară prevăzută de art. 3¹ alin. (1) lit. f) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 42/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și pentru modificarea și completarea altor acte normative.

XII. Înalta Curte de Casație și Justiție

Asupra admisibilității sesizării

86. Sesizările conexe în prezentul dosar au fost formulate în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 14 iunie 2024.

87. Domeniul de aplicare a actului normativ menționat este stabilit prin dispozițiile art. 1, ordonanța de urgență aplicându-se în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv obligarea la emiterea actelor administrative sau

anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

88. Art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 instituie o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, stabilind că: „Dacă, în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

89. Potrivit principiului *specialia generalibus derogant* („normele speciale derogă de la cele generale”), dispozițiile anterior citate se aplică cu prioritate în raport cu dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă, urmând a se completa cu prevederile acestui cod, art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 stabilind expres că „dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”.

90. În preambulul ordonanței de urgență s-a arătat că, la elaborarea acestui act normativ, s-a ținut seama de „configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și de efectul obligativității hotărârii pe care o pronunță Înalta Curte de Casație și Justiție, în deplin acord cu îndatorirea sa constituțională de asigurare a aplicării și interpretării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești din România”. De asemenea, s-a apreciat că aplicarea acestor noi norme legale cu caracter special poate influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, „în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept”.

91. Prin urmare, este necesară îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții de admisibilitate a sesizării întemeiate pe dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac;

b) cauza să fie dintre cele prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, respectiv să vizeze fie stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv obligarea la emiterea actelor administrative sau anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze;

c) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept invocată să nu fi făcut obiectul unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

92. Verificând condițiile de admisibilitate astfel prezentate, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că primele două condiții, referitoare la obiectul cauzei în care au fost formulate cererile de pronunțare a hotărârii prealabile și stadiul procedurii, sunt îndeplinite în cazul tuturor sesizărilor.

93. Instanțele de trimitere sunt investite cu soluționarea, în primă instanță, a cererilor de chemare în judecată formulate în materia litigiilor de muncă, iar pretențiile deduse judecății se circumscriu unor drepturi de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

Sesizarea nr. 2.920/1/2025

94. Obiectul cauzei constă în stabilirea și plata drepturilor salariale ale reclamantei, asistent medical comunitar în cadrul comunei BB, în concret, acordarea indemnizației de 500 lei, prevăzută la art. 3¹ alin. (1) lit. f) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017.

Finanțarea cheltuielilor pentru această categorie de personal se asigură din transferuri de la bugetul de stat către bugetele locale, prin bugetul Ministerului Sănătății, conform art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2017, iar art. 12 alin. (3) din același act normativ prevede că salariul de bază și celelalte drepturi salariale ale asistentului medical comunitar se stabilesc potrivit Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pentru funcția de asistent medical, pe grade/trepte profesionale și pe nivel de studii, conform anexei nr. II — Familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, cap. I pct. 3 „Instituții și unități de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare” și cap. II „Reglementări specifice personalului din sănătate, din unitățile de asistență medico-socială și din unitățile de asistență socială/servicii sociale”.

Sesizarea nr. 130/1/2025

95. Reclamantii, angajați în cadrul centrelor de plasament aflate în subordinea DGASPC Vâlcea, au solicitat plata sumelor de 500 de lei/lună și de 100 de lei/lună, în temeiul prevederilor art. 3¹ alin. (1) lit. f) și g) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, așa cum a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 42/2023.

Sesizarea nr. 320/1/2025

96. Reclamantii, personal contractual din cadrul Centrului de Îngrijire și Asistență pentru Persoane Adulte cu Dizabilități X din cadrul DGASPC Botoșani, au solicitat: acordarea, începând cu luna august 2023, a indemnizației lunare stabilite în cuantum brut de 500 lei prevăzute de art. 3¹ alin. (1) lit. f) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, așa cum a fost modificat prin art. II al Ordonanței Guvernului nr. 42/2023, asistenților medicali indiferent de studii și asimilațiilor acestora; acordarea, începând cu luna august 2023, a indemnizației lunare stabilite în cuantum brut 100 de lei prevăzute la art. 3¹ alin. (1) lit. g) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017.

Sesizarea nr. 1.345/1/2025

97. Reclamantii, personal de specialitate medico-sanitar în cadrul DAS Făgăraș, deservind cabinetele medicale școlare din municipiul Făgăraș, au solicitat plata indemnizațiilor lunare în valoare de 500 de lei prevăzute de art. 3¹ alin. (1) lit. f) din capitolul II al anexei nr. II din Legea-cadru nr. 153/2017, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 42/2023.

98. De asemenea, în cazul tuturor sesizărilor, este îndeplinită condiția ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunilor de drept indicate de instanțele de trimitere, iar acestea nu formează obiectul vreunui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

99. Este îndeplinită și condiția existenței unei legături de dependență între soluționarea pe fond a cauzelor și lămurirea problemelor de drept indicate în încheierile de sesizare, fiind

pusă în discuție îndreptățirea reclamanților de a beneficia de acordarea sumelor stabilite prin dispozițiile legale care formează obiectul interpretării.

100. Condiția existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, care poate face obiectul sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, trebuie supusă unei evaluări distincte în raport cu încheierile de sesizare.

101. În sesizările nr. 2.920/1/2025 și nr. 1.345/1/2025, în mod eronat, instanțele de trimitere au considerat că este obligatorie sesizarea și nu se cere îndeplinirea condiției caracterului dificil al chestiunii de drept.

102. În cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu se definește noțiunea „chestiune de drept”, însă lămurirea sensului acesteia se va face ținând seama de principiile prezentate de legiuitorul delegat în preambulul ordonanței de urgență și de necesitatea completării, conform art. 4 din ordonanță, a dispozițiilor speciale ale acesteia cu prevederile dreptului comun, cuprinse în Codul de procedură civilă, cu jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dată în interpretarea prevederilor de drept comun, jurisprudență care a dezvoltat noțiunea autonomă a „chestiunii de drept”, susceptibilă de interpretare pe calea mecanismului hotărârii prealabile.

103. Astfel, după cum s-a arătat la paragraful 90, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 s-a făcut referire la existența unor „chestiuni dificile de drept”.

104. Din contextul legislativ expus rezultă că procedura specială prevăzută de ordonanța de urgență anterior menționată prezintă caracteristicile esențiale ale procedurii pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, așa cum aceasta este reglementată de dispozițiile de drept comun din art. 519-521 din Codul de procedură civilă, la care se adaugă diferențele specifice care rezultă din conținutul dispozițiilor ordonanței de urgență, referitoare la caracterul de noutate și instanța competentă care formulează sesizarea.

105. Mai mult, eroarea în care s-au aflat instanțele de trimitere rezultă și din împrejurarea că, spre deosebire de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, care folosesc noțiunea de „chestiune de drept”, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul delegat folosește chiar sintagma „chestiuni dificile de drept”, intenționând să accentueze astfel că nu orice chestiuni de drept, ci doar chestiunile cu un anumit grad de dificultate în drept sunt cele care pot forma obiectul procedurii. Potrivit art. 40 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare („Legea nr. 24/2000”), preambulul reprezintă unul dintre elementele constitutive ale actului normativ (alături de titlu, formula introductivă, partea dispozitivă, formula de atestare a autenticității actului), fiind cel care enunță, în sinteză, scopul și, după caz, motivarea reglementării (conform art. 43 din aceeași lege).

106. Această statuare este în acord cu întreaga jurisprudență a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dezvoltată începând cu anul 2013, odată cu intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, care a instituit acest mecanism de unificare *a priori* a jurisprudenței instanțelor naționale.

107. Pe de altă parte, rațiunea instituirii condițiilor formale ale sesizării constă în asigurarea îndeplinirii scopului pentru care a fost introdus acest mecanism procedural, respectiv uniformizarea jurisprudenței și asigurarea predictibilității acesteia, fără ca folosirea sa să genereze suspendarea nejustificată a judecării unei cauze, printr-o interpretare arbitrară a necesității declanșării procedurii de către instanța de judecată, cu consecința prelungirii

nejustificate a duratei procesului civil și, din această perspectivă, a afectării dreptului la un proces echitabil, în sensul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

108. În consecință, contrar opiniei exprimate de instanțele de trimitere în cadrul sesizărilor nr. 2.920/1/2025 și nr. 1.345/1/2025, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu instituie, în sarcina instanțelor specializate în materia prevăzută de art. 1 din ordonanța de urgență, obligația de a declanșa mecanismul pronunțării unei hotărâri prealabile în orice ipoteză în care este identificată o chestiune de drept ce nu a primit o rezolvare de principiu din partea instanței supreme, ci numai în acele cazuri în care chestiunea de drept în discuție reflectă acele trăsături (cu excepția noutății), pe care Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept le-a subliniat, în mod constant, în jurisprudența dezvoltată în aplicarea dispozițiilor art. 519-520 din Codul de procedură civilă, cu care ordonanța de urgență se completează.

109. În cazul *Sesizării nr. 2.920/1/2025* se observă și caracterul inform al încheierii din două perspective.

110. Pe de o parte, conform art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii.

111. Din examinarea încheierii instanței de trimitere rezultă că dezbaterile contradictorii au privit sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri care să dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept referitoare la acordarea indemnizației de 500 lei, prevăzută la art. 3¹ alin. (1) lit. f) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, și asistenților medicali comunitari, angajați în aparatul de specialitate al primarului unității administrativ teritoriale sau numai celor angajați într-o unitate sanitară.

112. Nu a fost supusă dezbaterii contradictorii a părților cea de-a doua parte a întrebării care formează obiectul sesizării, și anume dacă acordarea indemnizației în speță este condiționată de depunerea unei declarații pe propria răspundere potrivit art. 3 alin. (3) și (4) din Ordinul nr. 3.301/791/2023.

113. Pe de altă parte, art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă impune ca, atunci când se dispune sesizarea, încheierea să cuprindă punctul de vedere al completului de judecată. Încheierea instanței nu respectă această cerință.

114. Totuși, soluția trebuie nuanțată în privința celor două chestiuni cuprinse în întrebare.

115. În ceea ce privește prima chestiune — acordarea indemnizației de 500 lei, prevăzută la art. 3¹ alin. (1) lit. f) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, și asistenților medicali comunitari, angajați în aparatul de specialitate al primarului unității administrativ teritoriale sau numai celor angajați într-o unitate sanitară — din cuprinsul încheierii de sesizare rezultă circumstanțele esențiale ale litigiului, dar și caracterul veritabil al unei chestiuni de drept, împrejurare în care se apreciază că lipsa opiniei preliminare a completului de judecată nu este în sine de natură a determina inadmisibilitatea sesizării (în acest sens fiind și *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 61 din 28 octombrie 2024*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.274 din 18 decembrie 2024).

116. Chestiunea de drept astfel formulată are în vedere necesitatea stabilirii interpretării dispozițiilor art. 3¹ alin. (1) lit. f) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, în vederea aplicării lor prin raportare la distincțiile operate în cuprinsul anexei nr. II între cele trei sectoare principale: unități sanitare, unități de asistență medico-socială și unități de asistență socială.

117. Stabilirea, în concret, a categoriei de personal în care se încadrează reclamantii reprezintă o chestiune de fapt, ce excedează obiectului mecanismului hotărâri prealabile și nu poate face obiectul dezlegării de principiu a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Această determinare intră în competența exclusivă a instanței de trimitere, care, în urma administrării probatoriului și a evaluării circumstanțelor cauzei, va aplica norma juridică la situația de fapt reținută.

118. Cu alte cuvinte, problema esențială de drept care se identifică în cauză, prin reformularea întrebării, este dacă de indemnizația prevăzută de 3¹ alin. (1) lit. f) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 beneficiază și personalul din unitățile de asistență socială/servicii sociale.

119. În esență, așa cum s-a dezvoltat în punctele VII și X, s-a exprimat opinia că aceste dispoziții sunt aplicabile întregului personal menționat în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, fără nicio distincție, iar în altă opinie, art. 3¹ din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 ar fi circumscris doar sferei personalului indicat în alin. (1), respectiv personalului de specialitate medico-sanitar și auxiliar medical din unitățile sanitare și din unitățile de asistență medico-sociale din anexa nr. II la actul normativ indicat și doar în privința celui menționat în cuprinsul acestui articol ori asimilat lui, cu excluderea personalului din unitățile de asistență socială/servicii sociale.

120. Acest context relevă caracterul dificil al chestiunii de drept care formează obiectul primei părți a întrebării din cadrul sesizării, ceea ce determină necesitatea intervenției instanței supreme în scopul unei rezolvări de principiu a chestiunii de drept deduse judecării, astfel cum a fost reformulată, întrucât aceasta este susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite și, în consecință, să creeze practică neunitară.

121. Existența unei jurisprudențe și a unor opinii teoretice divergente asupra textului de lege menționat, susceptibil a primi interpretări diferite, ce prefigurează generalizarea unei practici neunitare, configurează îndeplinirea condiției referitoare la existența unei chestiuni de drept veritabile și dificile asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o procedură de unificare.

122. A doua problemă — dacă acordarea indemnizației în speță este condiționată de depunerea unei declarații pe propria răspundere potrivit art. 3 alin. (3) și (4) din Ordinul nr. 3.301/791/2023 — nu reprezintă o chestiune veritabilă de drept, întrucât din aceste dispoziții rezultă cu claritate atât domeniul de aplicare, cât și necesitatea depunerii declarațiilor pe propria răspundere.

123. Pe de altă parte, viciile procedurale și formale ale încheierii de trimitere nu pot fi surmontate în privința acestei chestiuni, de aceea Înalta Curte de Casație și Justiție reține că, în acest caz, sesizarea este inadmisibilă.

124. În ceea ce privește *Sesizarea nr. 1.345/1/2025* se reține lipsa elementelor care să permită constatarea îndeplinirii condiției existenței unei chestiuni dificile de drept. În identificarea „chestiunii de drept”, instanța de trimitere era ținută, în primul rând, să stabilească dacă există o problemă de interpretare ce implică riscul unor dezlegări diferite ulterioare în practică, sens în care trebuia să justifice faptul că textele de lege enunțate ca formând obiectul sesizării sunt susceptibile de interpretări diferite și să arate care sunt acestea.

125. În acest caz, instanța de trimitere a propus o soluție, fără însă a identifica în prealabil diferite interpretări posibile ale textelor legale. S-a apreciat că asistenții medicali din dispensarele medicale școlare sunt îndreptățiți să beneficieze de indemnizația lunară în cuantum de 500 lei ce formează obiectul dosarului, în condițiile în care angajarea și stabilirea drepturilor salariale ale reclamantilor se fac în baza anexei nr. II

la Legea-cadru nr. 153/2017, conform pct. 4 al notei de la pct. 2 din capitolul I al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, fără ca, în cuprinsul încheierii de sesizare, instanța de trimitere să identifice o altă posibilă interpretare a normelor legale și fără să se releve caracterul neclar, incomplet sau echivoc al normelor a căror interpretare o solicită.

126. În această situație se constată că instanța de trimitere nu se confruntă cu o dificultate reală în interpretarea normelor de drept care formează obiectul sesizării, ci urmărește obținerea unei confirmări a soluției care urmează a fi pronunțată în cauza cu care a fost investită, abordare care are semnificația nesocotirii sensului și rațiunii reglementării mecanismului hotărârii prealabile.

127. În cadrul acestui mecanism, Înalta Curte de Casație și Justiție nu are rolul de a valida soluția propusă de instanța de trimitere, ci acela de a facilita judecătorului eliminarea dificultăților de interpretare a unor texte de lege, scopul procedurii nefiind acela de a transfera instanței supreme soluționarea litigiului.

128. Legiuitorul nu și-a propus o partajare de competențe între instanța de trimitere și instanța supremă, instanțele de trimitere având în continuare obligația de a aplica dreptul incident stării de fapt particulare fiecărei cauze atunci când acesta este clar, neîndoind ori când contestarea clarității și a sensului său lămurit de către părțile aflate în conflict dă expresie nu unei dificultăți în înțelegerea și aplicarea legii, ci diverselor lor interese de ordin subiectiv (*Decizia nr. 70 din 11 noiembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.275 din 12 decembrie 2024, paragraful 215*).

129. Astfel, revine instanței de trimitere identificarea reglementării legale care permite acordarea drepturilor solicitate în virtutea obligației sale de a aplica dreptul incident stării de fapt particulare a cauzei.

130. Rațiunea instituirii condițiilor formale ale sesizării constă în asigurarea îndeplinirii scopului pentru care a fost introdus acest mecanism procedural, respectiv uniformizarea jurisprudenței și asigurarea predictibilității acesteia, fără ca folosirea sa să genereze suspendarea nejustificată a judecării unei cauze, printr-o interpretare arbitrară a necesității declanșării procedurii de către instanța de judecată, cu consecința prelungirii nejustificate a duratei procesului civil și, din această perspectivă, a afectării dreptului la un proces echitabil, în sensul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

131. În consecință, prin raportare la prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, Sesizarea nr. 1.345/1/2025 nu respectă cerințele formale necesare unei sesizări valide a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, neconformitatea fiind una esențială care nu poate fi surmontată.

132. În continuare, urmează a se observa că este îndeplinită condiția caracterului dificil al chestiunii de drept care formează obiectul sesizărilor nr. 130/1/2025 și nr. 320/1/2025, în care instanțele de trimitere au realizat o analiză a textelor legale incidente și au considerat că dificultățile de interpretare rezultă din conținutul normativ propriu-zis al acestora, aflat în divergență față de scopul declarat de legiuitor la adoptarea dispozițiilor legale în discuție.

133. Cu privire la chestiunea de drept din *Sesizarea nr. 130/1/2025* — dacă de indemnizația prevăzută de art. 31 din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 beneficiază și personalul medico-sanitar și auxiliar medical din unitățile de asistență socială/servicii sociale — instanța de trimitere a arătat că din titlurile celor două acte normative (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2023 și Ordonanța Guvernului nr. 42/2023)

ar rezulta că reglementările cuprinse în acestea se referă la unitățile sanitare publice, același lucru reieșind și din expunerea de motive și nota de fundamentare ale ordonanțelor, însă conținutul normativ al art. 31 anterior indicat nu cuprinde vreo distincție expresă, în ce privește domeniul de aplicare, între unitățile sanitare și cele de asistență medico-socială sau de asistență socială/servicii sociale.

134. Instanța a sesizat o aparentă divergență între scopul declarat de legiuitor la adoptarea dispozițiilor legale în discuție și conținutul normativ propriu zis, aspecte de natură să genereze echivoc.

135. Punctul de vedere al instanței de trimitere este confirmat de jurisprudența și opiniile teoretice divergente asupra textului de lege, din această perspectivă fiind îndeplinită și condiția existenței unei chestiuni de drept veritabile și dificile asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o procedură de unificare.

136. În cazul *Sesizării nr. 320/1/2024* se constată că prima și a treia întrebare formulate de instanța de trimitere sunt cvasiidentice, prima întrebare conținând toate elementele celei de-a treia întrebări.

137. Esența întrebărilor vizează aceeași chestiune de drept, a interpretării art. 31 alin. (1) lit. f) și g) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 în sensul dacă de indemnizația reglementată de aceste dispoziții beneficiază și personalul medico-sanitar și auxiliar medical din unitățile de asistență socială/servicii sociale, cu referire punctuală la prevederile din anexa nr. II, cap. I, subpct. 3.2 și 3.3.

138. În plus, întrebarea a doua vizează lămurirea sferei de incidență a dispoziției de la litera f), prin raportare la subpct. 3.2 din anexa nr. II, cap. I la Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv dacă aceasta cuprinde doar personalul menționat în cuprinsul acestei dispoziții și cel asimilat sau întregul personal din anexa nr. II, fără distincție, dar și modalitatea în care se face asimilarea funcțiilor.

139. Dificultatea chestiunilor de drept este justificată de instanța de trimitere cu argumente similare celor deja redată în sesizarea prezentată anterior.

140. În plus, instanța de trimitere afirmă că în cuprinsul dispoziției nu se regăsesc determinate în mod expres funcțiile de instructor de ergoterapie și masor, întâmpinând dificultăți în asimilarea acestor funcții cu cele de asistent medical, respectiv soră medicală.

141. În fine, instanța consideră dificil a se stabili dacă indemnizația de 100 lei cuvenită pentru activitatea din zilele de repaus săptămânal sau de sărbători legale se cuvine personalului din sistemul public de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare întrucât apartenența personalului de la subpct. 3.2 și 3.3 din cap. I din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 la personalul medico-sanitar sau auxiliar sanitar nu rezultă în mod explicit din prevederile pct. 3 al cap. I din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, făcând referire expresă la funcția de bucătar.

142. Înalta Curte de Casație și Justiție reține, pentru argumentele deja redată la paragrafele 110-112, că sesizarea îndeplinește condiția de admisibilitate privind existența unei veritabile chestiuni dificile de drept, constând, prin reformularea întrebărilor, în următoarea chestiune de drept: „dacă de indemnizația prevăzută de art. 31 alin. (1) lit. f) și g) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază și personalul din unitățile de asistență socială/servicii sociale.”

143. Întrebarea astfel reformulată va primi un răspuns integrat pentru toate chestiunile sesizate de instanța de trimitere,

după cum se va dezvolta în soluționarea fondului prezentei cauze, cu mențiunea că aspectele de încadrare a reclamanților în categoriile de personal prevăzute de anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, după cum s-a arătat în paragraful 117, reprezintă o chestiune de fapt, ce excedează obiectului mecanismului hotărârii prealabile, fiind de competența instanței de trimitere.

144. În consecință, se constată îndeplinirea condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 în cazul sesizărilor nr. 2.920/1/2024, nr. 130/1/2025 și nr. 320/1/2025 și se impune pronunțarea unei hotărâri prealabile prin care să se dea o dezlegare de principiu asupra chestiunii de drept ce formează obiectul sesizărilor, astfel cum a fost reformulată: „dacă de indemnizația prevăzută de 3¹ alin. (1) lit. f) și g) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază și personalul din unitățile de asistență socială/servicii sociale”.

Asupra fondului chestiunii de drept

145. Astfel cum s-a arătat cu ocazia analizei condițiilor de admisibilitate, chestiunea ce necesită o dezlegare pe fondul cauzei vizează interpretarea art. 3¹ alin. (1) lit. f) și g) din cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu următorul conținut: „Începând cu luna august 2023, personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar salarizat potrivit prezentei anexe beneficiază de o singură indemnizație lunară stabilită în cuantum brut după cum urmează: (...) f) 500 de lei pentru tehnicienii de radiologie și imagistică licențiați, asistenții medicali de laborator clinic licențiați, asistenții medicali licențiați în balneofiziokinetoterapie și recuperare, asistenții medicali dentari licențiați, asistenții medicali de profilaxie dentară licențiați, asistenții medicali licențiați în nutriție și dietetică, asistenții medicali, moașe, surori medicale, indiferent de nivelul studiilor, precum și cei asimilați acestora; g) 100 de lei pentru fiecare zi lucrată în zilele de repaus săptămânal, sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările legale în vigoare, nu se lucrează, dar nu mai mult de 300 de lei lunar pentru toate categoriile de personal, cu excepția celor prevăzute la lit. a-e). (...)”

146. Introdusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2023, dispoziția a fost modificată în forma actuală prin Ordonanța Guvernului nr. 42/2023.

147. Dificultatea interpretării și aplicării în concret a dispoziției rezidă, aparent, din nedefinirea exactă a categoriilor de personal vizate, ceea ce a condus la interpretări divergente, în sensul că, potrivit unei interpretări extensive, domeniul său de aplicare vizează întregul personal salarizat conform prevederilor anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, iar, potrivit unei interpretări restrictive, se circumscrie exclusiv personalului de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar menționat în normă, salarizat în conformitate cu dispozițiile pct. 2 din aceeași anexă.

148. În cadrul procedurii judiciare, reclamanții își întemeiază solicitarea de acordare a indemnizației pe o interpretare extensivă a normei raportat la sintagma „personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar salarizat potrivit prezentei anexe”, apreciind că aceasta nu instituie nicio distincție în privința sferei de aplicare.

149. Introdusă, se observă că anexa nr. II, cap. I la Legea-cadru nr. 153/2017 cuprinde în cadrul familiei ocupaționale funcții bugetare „Sănătate și asistență socială” trei sectoare principale:

— sectorul salariaților unităților sanitare, care asigură populației asistență medicală curativă și profilactică, conform Legii nr. 95/2006, cum sunt spitalele și ambulatoriile asociate

spitalelor, dispensarele, policlinicile, centrele de diagnostic și tratament, cabinetele medicale, cabinetele stomatologice, punctele farmaceutice etc.;

— sectorul salariaților unităților de asistență medico-socială, care acordă servicii de îngrijire, servicii medicale și servicii sociale persoanelor cu nevoi medico-sociale, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 412/2003;

— sectorul personalului din unitățile de asistență socială, organizate potrivit Legii nr. 292/2011.

150. Salarizarea personalului este distinctă în fiecare dintre cele trei sectoare.

151. Unitățile sanitare și unitățile medico-sociale sunt reglementate în cap. I pct. 2, așa cum rezultă în mod expres din titlul acestuia: „Salarii de bază pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unități sanitare și unități de asistență medico-socială”.

152. Se observă că, în cadrul acestui punct, subpunctele a.1-a.4, b.1-b.4 reglementează salariul de bază pentru personalul unităților clinice, unităților sanitare (cu excepția celor cuprinse în unități clinice) și unităților de asistență medico-sociale.

153. Această distincție este menținută și în ceea ce privește personalul auxiliar sanitar, subpunctele c.1-c.4.

154. Salarizarea personalului din instituții și unități de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare este reglementată distinct în pct. 3, salariile de bază pentru personalul de specialitate fiind menționate în subpunctul 3.2 (enumerarea cuprinzând asistent medical, fiziokinetoterapeut, soră medicală etc.), iar salarizarea personalului de îngrijire și asistență (infermier, supraveghetor, îngrijitor, bucătar etc.), în subpunctul 3.3.

155. Așadar, se observă că, deși personal medical și auxiliar medical se regăsește aparent în toate cele trei sectoare, legiuitorul a decis stabilirea unei grile de salarizare a acestora și funcții nu doar conform pregătirii profesionale, dar mai ales potrivit specificului sectorului și unităților în care este prestată efectiv activitatea profesională.

156. Aceasta înseamnă că, pentru aceeași pregătire profesională, legea de salarizare unitară a stabilit grile de salarizare diferite în funcție de specificul unităților în care își desfășoară activitatea: sanitare, medico-sociale sau de asistență socială/servicii sociale.

157. Observația este esențială pentru interpretarea dispoziției legale ce face obiectul cauzei întrucât lămurirea sensului legii nu se poate desprinde de analiza contextului normativ în ansamblul său, a scopului urmărit de legiuitor și a rațiunilor care au fundamentat tratamentul salarial diferențiat.

158. În acest sens, trebuie avut în vedere că legiuitorul a urmărit nu doar recompensarea pregătirii profesionale, ci și recunoașterea condițiilor concrete de muncă, specifice fiecărui tip de unitate, astfel încât aplicarea dispoziției legale să reflecte realitatea activității desfășurate și să asigure un echilibru între principiul egalității și cel al echității în salarizare, în raport direct cu obiectul cauzei.

159. Având ca punct de plecare această observație, sintagma „personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar salarizat potrivit prezentei anexe” din alin. (1) al art. 3¹ din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 se referă la personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar remunerat în conformitate cu dispozițiile pct. 2 din aceeași anexă, *formulare care se regăsește, în mod identic, în titlul acestui punct.*

160. Această interpretare rezultă nu doar din exprimarea literală, ci și din coroborarea textului legal menționat cu structura și conținutul anexei, precum și cu intenția legiuitorului de a

delimita categoriile de personal în funcție de specificul unității în care își desfășoară activitatea.

161. Încadrarea și înțelegerea acestui text nu doar în litera, dar și în spiritul legii necesită analiza contextului și procesului legislativ care a condus la forma actuală a normei.

162. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 30 iunie 2023, care a introdus art. 31 în capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, a stabilit măsuri organizatorice aferente unităților sanitare și a stabilit măsuri privind salarizarea personalului din sistemul sanitar public, așa cum rezultă din titlul actului normativ.

163. Din nota de fundamentare a ordonanței de urgență menționate rezultă că motivele adoptării sale sunt: îndreptarea deficitului de personal din „sistemul sanitar”, lipsa acută de personal din „unitățile sanitare” și obligațiile acestuia de a asigura asistența medicală, motivarea angajaților din „unitățile sanitare”, „importanța consolidării sectorului de sănătate, inclusiv prin implementarea propunerilor formulate de partenerii sociali cu ocazia negocierii contractului de muncă la nivel de sector bugetar «Sănătate»”, accesul la serviciile medicale în asistență medicală primară, iminența încheierii contractelor de furnizare de servicii medicale spitalicești cu casele de asigurări de sănătate, necesitatea existenței unor structuri ale „unităților sanitare” funcționale la momentul contractării serviciilor și, respectiv, pe durata contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale.

164. De asemenea, preambulul ordonanței de urgență expune motivele avute în vedere de Guvern: obligația statului de a garanta dreptul la sănătate al populației, deficit major de personal în sistemul sanitar, raportat la necesarul din statele de funcții, atractivitate scăzută a activității de continuitate (gărzi, ture, muncă în zile nelucrătoare), diferențe salariale între funcția de bază și contractele pentru „gărzi suplimentare”, care descurajează personalul, necesitatea acordării voucherelor de vacanță pentru toți angajații din „unitățile sanitare publice”, pentru creșterea motivației și stabilității, asigurarea unui cadru unitar de protecție a angajaților din „Sănătate”, evitând discriminări între unități, negocierea contractului colectiv de muncă la nivel de sector bugetar „Sănătate” și integrarea propunerilor partenerilor sociali, acces deficitar la „servicii medicale primare” în zone rurale și pentru populația neasigurată, mai ales vârstnici cu boli cronice, necesitatea structurilor funcționale ale „unităților sanitare” la momentul contractării serviciilor cu casele de asigurări, pentru semestrul II al anului 2023.

165. Din analiza ordonanței de urgență în discuție reiese că domeniul principal de aplicare îl constituie *unitățile sanitare publice și alte structuri medico-sanitare aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate*.

166. Ordonanța de urgență menționată nu a reglementat salarizarea personalului din unități sociale de tip asistență socială/servicii sociale.

167. Deși în art. II se precizează că impactul financiar al măsurilor se ia în calcul la stabilirea grilei de salarizare pentru funcțiile din unitățile sanitare din familia ocupațională „Sănătate și asistență socială”, aplicabilă din 2024, această formulare nu presupune introducerea unor măsuri salariale pentru unități sociale/servicii sociale, ci doar arată familia ocupațională așa cum este denumită de lege.

168. În concret, în forma sa inițială, art. 31 alin. (1) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 prevedea dreptul la o indemnizație lunară stabilită în cuantum brut pentru „personalul de specialitate medico-sanitar care efectuează gărzi în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial pentru

activitatea în linia de gardă și personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar-sanitar care asigură asistența medicală”.

169. Beneficiarii indemnizației, astfel indicați, erau, alături de medici, biologi, chimiști și biochimiști care efectuau gărzi, și „asistenții medicali, tehnicienii de radiologie și imagistică licențiați, asistenții medicali de laborator clinic licențiați, licențiați în balneofiziokinetoterapie și recuperare, asistenții medicali dentari licențiați, asistenții medicali de profilaxie dentară licențiați, asistenții medicali licențiați în nutriție și dietetică, moașe, surori medicale, indiferent de nivelul studiilor” [enumerarea de la lit. a)-e)].

170. Enumerarea beneficiarilor are corespondent în cea cuprinsă în pct. 2 subpct. a.1.28, a.3.21-23, a.4.14-16, fiind omise persoanele care, prin specificul activității, nu au activitate în linie de gradă, spre exemplu tehnicienii de farmacie licențiați, tehnicienii de audiologie și protezare auditivă licențiați.

171. Această enumerare este diferită de formularea enumerativă din pct. 3 subpct. 3.2 a salariaților unităților de asistență socială.

172. Așadar, în categoria beneficiarilor indemnizației reglementate de această dispoziție a fost inclus numai personalul din sistemul sanitar public, avut în vedere din perspectiva salarizării de cap. I pct. 2 din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, nu și personalul din unitățile de asistență socială, salariat conform pct. 3 din aceeași anexă.

173. În continuare trebuie analizat dacă prin modificările legislative aduse prin Ordonanța Guvernului nr. 42/2023 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 31 august 2023), respectiv forma în vigoare supusă interpretării, legiuitorul a înțeles să modifice substanțial contextul reglementării, respectiv dacă a avut în vedere o extindere a sferei beneficiarilor indemnizației și în sectorul unităților de asistență socială/servicii sociale, reglementat de pct. 3 din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017.

174. În acest scop se observă că formularea inițială a textului „personalul de specialitate medico-sanitar care efectuează gărzi în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial pentru activitatea în linia de gardă și personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar-sanitar care asigură asistența medicală” a fost înlocuită cu „personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar salariat potrivit prezentei anexe” și că, pe de o parte, norma a dobândit o nouă topografie, iar, pe de altă parte, a inclus în sfera beneficiarilor indemnizației reglementate de lit. f) și „personalul asimilat” cu „tehnicienii de radiologie și imagistică licențiați, asistenții medicali de laborator clinic licențiați, asistenții medicali licențiați în balneofiziokinetoterapie și recuperare, asistenții medicali dentari licențiați, asistenții medicali de profilaxie dentară licențiați, asistenții medicali licențiați în nutriție și dietetică, asistenții medicali, moașe, surori medicale, indiferent de nivelul studiilor”.

175. Se observă că nu au intervenit modificări în enumerarea beneficiarilor, situație în care argumentul expus în paragraful 170, cu privire la corespondența cu dispoziția cuprinsă în pct. 2 subpct. a.1.28, a.3.21-23, a.4.14-16, este în continuare valabil.

176. Totodată, enumerarea actuală s-a menținut diferită de formularea enumerativă din pct. 3 subpct. 3.2 a salariaților unităților de asistență socială.

177. Pe de altă parte, se observă că funcțiile asimilate categoriei de personal indicate expres la lit. f) sunt prevăzute, la rândul lor, în pct. 2 al cap. I, în care sunt cuprinse grilele de salarizare ale personalului din unitățile sanitare și din unitățile de asistență medico-sociale.

178. La rândul său, pct. 3 al cap. I asimilează diversele funcții de personal din unitățile de asistență socială/servicii sociale, putându-se reține, de exemplu, că la subpct. 3.2 salarizarea funcției de asistent medical se aplică și celei de „asistent de

fiziokinetoterapie, asistent medico-social, asistent medical generalist, tehnician de audiologie și protezare auditivă, asistent medical de geriatrie, gerontologie și asistență socială pentru vârstnici, asistent medical de igienă și sănătate publică, fiziokinetoterapeut, nutriționist și dietetician, lucrător social, interpret în limbajul mimico-gestual și al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate, mediator social”.

179. În accepțiunea Legii-cadru nr. 153/2017, „asimilarea funcțiilor” este un mecanism juridic prin care anumite funcții *care nu sunt enumerate expres în anexele legii* sunt încadrate, în scopul salarizării, la nivelul unor funcții deja prevăzute, pe baza echivalenței de atribuții, responsabilități, condiții de muncă și nivel de pregătire profesională.

180. Prin urmare, doar funcțiile care nu se regăsesc în anexele legii se asimilează cu funcții similare, elementul-cheie al asimilării, rezultat din art. 7 din Legea-cadru nr. 153/2017 — potrivit căruia „funcția similară reprezintă o funcție de același fel din cadrul aceleiași instituții sau autorități publice, care implică aceleași condiții de studii, grad/treaptă profesională, gradație, vechime în funcție sau vechime în specialitate, după caz, și condiții de muncă” —, fiind acela că asimilarea se realizează exclusiv în cadrul aceleiași unități publice.

181. Având în vedere faptul că funcțiile, precum și asimilarea acestora sunt enumerate expres în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, în capitole și sectoare de activitate distincte, interpretarea potrivit căreia, prin modificarea art. 3¹ din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 și includerea în sfera beneficiarilor indemnizației prevăzute la lit. f) și a „personalului asimilat” celui enumerat expres („tehnicienii de radiologie și imagistică licențiați, asistenții medicali de laborator clinic licențiați, asistenții medicali licențiați în balneofiziokinetoterapie și recuperare, asistenții medicali dentari licențiați, asistenții medicali de profilaxie dentară licențiați, asistenții medicali licențiați în nutriție și dietetică, moașe, surori medicale, indiferent de nivelul studiilor”) s-ar extinde și asupra funcțiilor asimilate din unitățile sociale/servicii sociale, nu poate fi primită.

182. O asemenea interpretare ar ignora delimitarea expresă realizată de legiuitor între categoriile de personal, în funcție de specificul sectorului de activitate și de unitățile în care se desfășoară efectiv activitatea profesională.

183. În concluzie, în interpretarea normei, relevantă este asimilarea funcțiilor din perspectiva salarizării, aceasta operând în cadrul aceleiași categorii de personal care își desfășoară activitatea în același sector bugetar, și nu la nivel transsectorial.

184. Din interpretarea coroborată a exprimării literale a art. 3¹ alin. (1) lit. f) și g) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 cu ansamblul contextului normativ și cu scopul și voința legiuitorului, rămase neschimbate de la momentul adoptării inițiale a textului, rezultă că modificarea adusă prin Ordonanța Guvernului nr. 42/2023 nu operează o extindere a dreptului de a obține indemnizațiile prevăzute la lit. f) și g) pentru întreg personalul prevăzut de anexa nr. II la legea-cadru.

185. Un alt argument care pledează în sensul că art. 3¹ alin. (1) lit. f) și g) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 vizează personalul din unități sanitare și medico-sanitare, a cărui salarizare este subsumată pct. 2 din anexa nr. II, este acela rezultat din observarea modului de reglementare a art. 1, 2 și 7 din același cap. II.

186. Deși titlul cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 este „Reglementări specifice personalului din sănătate, din unitățile de asistență medico-socială și din unitățile de asistență socială/servicii sociale”, aceasta nu înseamnă că toate drepturile de natură salarială cuprinse în acest capitol se

acordă întregului personal care își desfășoară activitatea în toate cele trei tipuri de unități bugetare.

187. Atunci când a dorit ca anumite sporuri să fie acordate întregului personal conform anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, legiuitorul a reglementat expres în acest sens, cum sunt, de exemplu, situațiile sporurilor prevăzute de art. 1 și 2 din cap. II, o interpretare contrară, fundamentată exclusiv pe titlul capitolului, făcând redundantă enunțarea din art. 1 și 2.

188. Totodată, atunci când a dorit restrângerea beneficiarilor unor drepturi de natură salarială, fie a reglementat expres această restrângere, cum este situația sporurilor prevăzute la art. 7 din cap. II, fie a reglementat implicit această restrângere, printr-un alineat, cum este situația indemnizației prevăzute de art. 3¹ alin. (1).

189. O eventuală extindere a sferei beneficiarilor indemnizațiilor și la salariații unităților de asistență socială/servicii sociale ar fi trebuit să rezulte în mod expres din conținutul ordonanței de modificare.

190. Or, în cuprinsul acestui act normativ nu se regăsește nicio referire expresă în acest sens, iar nota sa de fundamentare face referire la personalul din sistemul sanitar care asigură continuitatea asistenței medicale prin serviciul de gardă, încadrarea acestei categorii de personal în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 neputând fi înțeleasă decât în limitele reglementării explicite, în lipsa unei dispoziții exprese de extindere a sferei beneficiarilor indemnizațiilor și la salariații unităților de asistență socială/servicii sociale.

191. În plus, dispoziția art. 3 alin. (4) din Ordinul nr. 3.301/791/2023, în vigoare de la 27 septembrie 2023, este singura normă de punere în aplicare a dispozițiilor de la alin. (1) lit. f) și g) ale art. 3¹ din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu privire la care emitentul actului — Ministerul Sănătății împreună cu CNAS — indică destinatarii normei ca fiind exclusiv personalul din domeniul sănătății, iar un alt ordin de aplicare a acestor prevederi în unitățile de asistență socială/servicii sociale nu a fost emis de autoritatea competentă.

192. Prin urmare, interpretarea sistematică și teleologică a art. 3 alin. (4) din Ordinul nr. 3.301/791/2023, coroborată cu art. 3¹ din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, conduce la concluzia că aceste dispoziții nu se extind asupra personalului din unități de asistență socială.

193. Suplimentar, se constată că, în privința indemnizației prevăzute de art. 3¹ alin. (1) lit. g) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 — 100 de lei pentru fiecare zi lucrată în zilele de repaus săptămânal, sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările legale în vigoare, nu se lucrează, dar nu mai mult de 300 de lei lunar pentru toate categoriile de personal, cu excepția celor prevăzute la lit. a)-e) —, sfera de aplicare a beneficiarilor este circumscrisă categoriei de personal la care face referire alin. (1), acesta neputând fi interpretat izolat de această dispoziție.

194. Alin. (1) al art. 3¹ din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 constituie corpul normei, întrucât determină în mod expres sectorul bugetar în care dispozițiile prevăzute la lit. a)-g) își produc efectele.

195. Aceste litere reprezintă elemente normative subordonate, care își găsesc aplicabilitatea exclusiv în cadrul sectorului bugetar indicat de alineatul menționat.

196. Prin urmare, ele nu pot fi desprinse de acest cadru și nu pot avea o existență autonomă, raportându-se la alte sectoare bugetare.

197. Orice interpretare contrară ar conduce la extinderea nejustificată a sferei de aplicare a normei, depășind voința legiuitorului și principiul specialității reglementării.

198. Argumentul că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2024 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 11 martie 2024) a fost completat art. 3¹ din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 cu un nou alineat, alin. (1¹), nu are înrăurire asupra problemei de drept supuse interpretării, întrucât nu este în legătură cu indemnizațiile prevăzute de norma legală.

199. Dimpotrivă, faptul că acestea privesc „personalul de specialitate medico-sanitar, altul decât cel prevăzut la alin. (1)” întărește ideea unei distincții clare între categoriile de personal reglementate de normă.

204. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizările conexate formulate de Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ în Dosarul nr. 1.233/103/2024, de Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă în Dosarul nr. 2.215/90/2024 și de Tribunalul Botoșani — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.483/40/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, și stabilește că:

De indemnizația prevăzută de dispozițiile art. 3¹ alin. (1) lit. f) și g) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază numai personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar, salarizat potrivit pct. 2 din aceeași anexă, nu și personalul din unitățile de asistență socială/servicii sociale, salarizat potrivit pct. 3 din aceeași anexă.

Respinge, ca inadmisibile, sesizările formulate de Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ în Dosarul nr. 1.233/103/2024 și de Tribunalul Brașov — Secția I civilă în Dosarul nr. 587/62/2024*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

Dacă acordarea indemnizației de 500 lei, prevăzută la art. 3¹ alin. (1) lit. f) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în cazul asistenților medicali comunitari, angajați în aparatul de specialitate al primarului unității administrativ-teritoriale, este condiționată de depunerea unei declarații pe propria răspundere potrivit art. 3 alin. (3) și (4) din Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 3.301/791/2023 privind stabilirea condițiilor pentru punerea în aplicare a dispozițiilor art. 3¹ alin. (1) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Dacă, în cadrul familiei ocupaționale sănătate și asistență socială, asistenții medicali din dispensarele medicale școlare sunt îndreptățiți să beneficieze de indemnizația lunară prevăzută de art. 3¹ alin. (1) lit. f) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 42/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și pentru modificarea și completarea altor acte normative.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 29 septembrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Elena-Mădălina Ivănescu

ACTE ALE INSTANȚELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHIERE

Ședința publică din 16 ianuarie 2024

Dosar nr. XX/43/2023

Completul compus din:

Președinte: XX

Grefier: XX

Pe rol se află judecarea acțiunii formulate de reclamanta A, cu sediul în X, în contradictoriu cu pârâtii Ministerul Finanțelor Publice, cu sediul în X și cu sediul procesual ales la X, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, cu sediul în X, și Ministerul Sănătății, cu sediul în X, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pârâtul Ministerul Finanțelor Publice, prin consilier juridic XX, lipsă fiind restul părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care:

Cauza fiind la primul termen de judecată, Curtea pune în discuție aspectele vizând competența instanței.

Reprezentanta pârâtului Ministerul Finanțelor Publice arată că nu are obiecțiuni de formulat în ce privește competența instanței în soluționarea prezentei cauze.

Instanța, verificându-și din oficiu competența, în baza dispozițiilor art. 131 alin. (1) din Codul de procedură civilă, reține că este competentă general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză, raportat la obiectul cauzei și la sediul societății reclamante, care se află în Miercurea-Ciuc, județul Harghita.

În continuare, instanța urmează a se pronunța asupra excepției nulității cererii de chemare în judecată, excepție invocată de către pârâtul Ministerul Muncii și Solidarității Sociale.

Astfel, prin excepția nulității cererii de chemare în judecată invocată de către pârâtul Ministerul Muncii și Solidarității Sociale se susține că reclamanta nu și-a indicat sediul social prin

cererea de chemare în judecată, prin urmare ar fi incidente dispozițiile art. 196 din Codul de procedură civilă.

Or, instanța reține că din adresa de înaintare a cererii de chemare în judecată rezultă sediul societății reclamante, prin urmare nu se impune anularea cererii pentru acest motiv.

Întrebată fiind, reprezentanta pârâtului Ministerul Finanțelor Publice arată că nu are alte cereri de formulat.

Instanța constată că, prin întâmpinarea depusă, pârâtul Ministerul Muncii și Solidarității Sociale a invocat excepția lipsei calității sale procesuale pasive.

Nemaifiind formulate alte cereri, instanța încuviințează proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei până la acest moment.

În continuare, instanța unește excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de pârâtul Ministerul Muncii și Solidarității Sociale cu fondul cauzei și acordă cuvântul asupra cererii de chemare în judecată.

Reprezentanta pârâtului Ministerul Finanțelor Publice solicită respingerea acțiunii formulate de reclamantă, ca neîntemeiată, respectiv respingerea petitului privind plata cheltuielilor de judecată. Totodată, reprezentanta pârâtului solicită menținerea ordinului astfel cum a fost emis și constatarea legalității acestuia, pentru motivele arătate pe larg în cuprinsul întâmpinării.

Instanța reține cauza în pronunțare.

CURTEA,

având nevoie de timp pentru deliberare, va amâna pronunțarea hotărârii judecătorești la data de 30.01.2024, urmând ca soluția să fie pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei potrivit dispozițiilor art. 396 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DISPUNE:

Amână pronunțarea hotărârii la data de 30.01.2024.

Pronunțată în ședința publică la data de 16.01.2024.

Președinte,

XX

Grefier,

XX

CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 30 ianuarie 2024

Dosar nr. XX/43/2023

Completul constituit din:

Președinte: XX

Grefier: XX

Pe rol se află judecarea acțiunii formulate de reclamanta A, cu sediul în X, în contradictoriu cu pârâții Ministerul Finanțelor Publice, cu sediul în X și cu sediul procesual ales la X, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, cu sediul în X, și Ministerul Sănătății, cu sediul în X, având ca obiect anulare act administrativ.

Fără citarea părților.

Mersul dezbaterilor și susținerile pe fond ale părților au fost consemnate în Încheierea de ședință din data de 16.01.2024, pronunțarea hotărârii fiind amânată pentru data de astăzi, 30.01.2024.

CURTEA,

având nevoie de timp pentru deliberare, va amâna pronunțarea hotărârii judecătorești la data de 31.01.2024, urmând ca soluția să fie pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei potrivit dispozițiilor art. 396 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DISPUNE:

Amână pronunțarea hotărârii la data de 31.01.2024.

Pronunțată în ședința publică la data de 30.01.2024.

Președinte,
XXGrefier,
XX

CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA Nr. 14

Ședința publică din 31 ianuarie 2024

Dosar nr. XX/43/2023

Completul constituit din:

Președinte: XX

Grefier: XX

Pe rol se află judecarea acțiunii formulate de reclamanta A, cu sediul în X, în contradictoriu cu pârâții Ministerul Finanțelor Publice, cu sediul în X și cu sediul procesual ales la X, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, cu sediul în X, și Ministerul Sănătății, cu sediul în X, având ca obiect anulare act administrativ.

Fără citarea părților.

Mersul dezbaterilor și susținerile pe fond ale părților au fost consemnate în Încheierea de ședință din data de 16.01.2024, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, pronunțarea hotărârii fiind amânată pentru data de 30.01.2024, iar, ulterior, pentru data de astăzi, 31.01.2024.

CURTEA DE APEL

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 2 octombrie 2023 cu nr. X, reclamanta A a solicitat, în contradictoriu cu pârâții Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul

Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Sănătății, ca prin hotărârea pe care o va pronunța instanța să dispună anularea în parte a Ordinului comun al pârâților nr. 611/2019 pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate, ca netemeinic și nelegal.

În motivarea în fapt a cererii s-a arătat că în perioada ianuarie 2019-iunie 2020 societatea reclamantă, care are ca obiect principal de activitate construcțiile de clădiri rezidențiale și nerezidențiale, a desfășurat activitate de construcții în afara țării, în baza contractului de subantrepriză încheiat cu firma X și a convenției de colaborare încheiate cu firma X din Ungaria, context în care a detașat, potrivit prevederilor Legii nr. 16/2017, salariați în străinătate în vederea executării lucrărilor contractate cu firmele externe. Salariații firmei reclamante detașați temporar în străinătate și-au păstrat contractele de muncă, au prestat servicii în interesul firmei reclamante și au fost salariați pe întreaga perioadă în baza prevederilor Codului muncii, coroborat cu prevederile Codului fiscal.

Astfel, detașarea salariaților în afara țării, în cadrul Comunității Europene, aceasta se realizează potrivit prevederilor Legii speciale nr. 16/2017, coroborată cu prevederile Codului muncii (Legea nr. 53/2003 actualizată).

Potrivit strategiei de dezvoltare pe termen lung a politicii bugetare și fiscale a Guvernului, precum și a politicii de protecție socială, în luna decembrie 2018 a fost emisă OUG nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, context în care au fost modificate și prevederile Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (potrivit art. 66 din OUG nr. 114/2018).

Printre măsurile de protecție socială întreprinse prin modificarea Codului fiscal se numără și scutirea salariaților din domeniul construcțiilor de la plata impozitului pe venit și a contribuțiilor aferente, în contextul în care sunt îndeplinite un cumul de condiții.

Astfel, prin OUG nr. 114/2018 se prevede completarea art. 60 din Codul fiscal cu un punct nou, și anume punctul 5.

Ca o consecință a acestor modificări legislative mai sus invocate, societatea reclamantă, având ca obiect principal de activitate construcțiile și realizând la nivelul anului precedent din această activitate o pondere de peste 80% din cifra de afaceri, a decis ca începând cu data de 1.01.2019 să fie modificate contractele individuale de muncă, astfel ca veniturile brute ale salariaților să fie majorate, respectând astfel condițiile impuse de lege, în sensul de a asigura un venit salariat brut minim de 3.000 lei pe lună și un nivel maxim pentru care se aplică scutirea de 30.000 lei pe lună, în condițiile art. 60 pct. 5 lit. c) din Codul fiscal modificat prin OUG nr. 114/2018.

Cu privire la dispozițiile cuprinse la art. 60 pct. 5 lit. d) din Legea nr. 227/2015, Ordonanța nr. 114/2018 precizează: „scutirea se aplică în baza ordinului comun prevăzut de art. 147 alin. (17) din Codul fiscal”, iar art. 147 alin. (17) din Codul fiscal se referă la modelul, conținutul, modalitatea de depunere și de gestionare a declarației 112 privind plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale.

Ca atare, reclamanta a arătat că prevederile Codului fiscal modificat prin OUG nr. 114/2018 nu fac nicio precizare concretă cu privire la excepțiile din domeniul construcțiilor care nu fac obiectul facilităților fiscale acordate în baza art. 60 alin. (5), iar art. 147 alin. (17) din Codul fiscal se referă la conținutul și modalitatea de gestionare a Declarației 112 (privind declararea și plata contribuțiilor sociale și a impozitului pe venit) și nicidecum la stabilirea condițiilor pentru acordarea unor facilități fiscale.

Ulterior, prin Monitorul Oficial nr. 127 din 15 februarie 2019, s-a publicat Ordinul comun nr. 611/138/127 din 31.01.2019 al ministrului finanțelor publice, ministrului muncii și justiției sociale și al ministrului sănătății care aprobă conținutul Declarației 112 privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate.

Prin anexa nr. 6 la ordin, intitulată Instrucțiuni de completare, se precizează — „Facilitățile fiscale prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 138¹, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 220³ alin. (2) din Codul fiscal nu se acordă pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de salariații detașați”.

Însă, reclamanta a precizat din nou că prin actul normativ de bază, și anume Codul fiscal, sau prin Normele de aplicare a Codului fiscal nu se face nicio referire cu privire la excepțiile care nu fac obiectul acordării facilităților fiscale prevăzute pentru salariații din domeniul construcțiilor (*ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*).

Mai mult, reclamanta a apreciat că este important a se avea în vedere împrejurarea că, potrivit dispozițiilor art. 75 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă, „Ordinele cu caracter normativ... se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului”.

Totodată, potrivit art. 76 din aceeași Lege nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă, „Ordinele, instrucțiunile și alte asemenea acte trebuie să se limiteze strict la actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții care să contravină prevederilor acestora”.

Așadar, respectând principiul ierarhiei normelor juridice, este de înțeles că printr-un ordin nu se poate adăuga la lege și, mai mult, nu se poate contraveni conținutului acesteia.

Or, în concret, acest ordin a stat la baza întocmirii în sarcina reclamantei a unor acte de impunere fiscală prin care s-au reținut obligații suplimentare către bugetul de stat, argumentând legalitatea acestora.

Astfel, în sarcina societății reclamante s-a întocmit Decizia de impunere emisă de AJFP X privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor de baze de impozitare nr. X, având la bază Raportul de inspecție fiscală nr. X, respectiv Decizia nr. X a DGRFP X, acestea fundamentându-se pe dispozițiile ordinului atacat.

Actele administrative fiscale mai sus invocate au fost contestate pe cale administrativă, iar ulterior pe cale jurisdicțională, făcând obiectul dosarului cu numărul X aflat momentan în rejudecare pe rolul Tribunalului Harghita.

În prima etapă jurisdicțională, instanța de fond, Tribunalul X, a admis acțiunea societății reclamante, apreciind că ordinul în discuție încalcă normele de tehnică legislativă. Instanța de recurs a admis acțiunea reprezentanților Ministerului de Finanțe, apreciind că în contextul în care Ordinul nr. 611/019 nu a fost anulat, acesta se impune a fi luat în considerare, chiar dacă încalcă dispozițiile Legii nr. 24/2000.

În atari condiții, reclamanta a arătat că a promovat prezenta cerere de chemare în judecată, urmărind necesitatea constatării nelegalității acestui ordin, chiar dacă acesta a ieșit din vigoare, acesta producând în continuare efecte în privința reclamantei, având un rol decisiv în soluționarea cauzei ce face obiectul dosarului cu nr. X aflat pe rolul Tribunalului X.

Reclamanta a apreciat că acest ordin invocat în mod constant de părâtă în argumentarea legalității actelor administrative fiscale contestate vine să adauge la actul normativ primar, ba mai mult, să îi anihileze efectele. Potrivit normelor de tehnică legislativă, ordinele de punere în aplicare nu se impun a fi coroborate cu actul normativ primar, ci vin să sprijine punerea în aplicare a acestuia.

În drept au fost invocate prevederile art. 194 din Codul de procedură civilă raportat la art. 8 din Legea nr. 554/2004.

Pârâtul Ministerul Muncii și Solidarității Sociale a formulat întâmpinare, prin care a invocat excepția nulității cererii de chemare în judecată (excepție respinsă prin practica prezentei hotărâri) și excepția lipsei calității procesuale pasive.

În motivarea excepției s-a arătat că lipsa calității procesuale pasive a MMSS este întemeiată pe dispozițiile HG nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că Ministerul Finanțelor Publice se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, care aplică strategia și Programul de guvernare în domeniul finanțelor publice.

Ministerul Finanțelor Publice aplică Programul de guvernare și contribuie la elaborarea și implementarea strategiei în domeniul finanțelor publice, în exercitarea administrării generale a finanțelor publice, asigurând utilizarea pârghiilor financiare, în concordanță cu cerințele economiei de piață și pentru stimularea inițiativei operatorilor economici.

Ministerul Finanțelor Publice îndeplinește funcția de strategie, prin care se asigură, în conformitate cu politica financiară a Guvernului și cu normele Uniunii Europene, elaborarea strategiei în domeniile de activitate specifice

ministerului: fiscal, bugetar, contabilitate publică, reglementări contabile, datorie publică, audit public intern, managementul investițiilor publice, domenii reglementate specific, de reglementare și sinteză, prin care se asigură elaborarea cadrului normativ și instituțional necesar pentru realizarea obiectivelor strategice în domeniul finanțelor publice, de concepție bugetară și fiscală.

S-a mai precizat că facilitățile fiscale se regăsesc prevăzute în Codul fiscal, iar Ministerul Finanțelor, în calitate sa de organ de specialitate al administrației publice centrale, în subordinea Guvernului, aplică strategia și Programul de guvernare în domeniul finanțelor publice și îndeplinește, conform legii, funcția de reglementare și sinteză, prin care se asigură elaborarea cadrului normativ și instituțional necesar pentru realizarea obiectivelor strategice în domeniul finanțelor publice.

În calitate de cointerlocutor, competența MMSS a fost limitată, constând doar în completarea anexelor acestor ordine care făceau referire la tipurile de asigurați din sistemul public de pensii și la datele pe baza cărora se putea constitui stagiul de cotizare și se putea calcula punctajul aferent pensiei din acest sistem. Ca urmare, avizul dat de instituția pârâtă făcea strict referire la domeniul de competență al acesteia.

În ceea ce privește facilitățile fiscale acordate persoanelor fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor în baza contractelor individuale de muncă încheiate cu angajatori care desfășoară activități în sectorul construcții și care se încadrează în condițiile prevăzute la art. 60 pct. 5 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, acestea au fost instituite prin intrarea în vigoare, începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019, a prevederilor OUG nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, care a modificat și completat, printre alte acte normative, și Codul fiscal.

Modificările legislative care au intervenit și au vizat acordarea de facilități fiscale acestor categorii de salariați au avut în vedere Acordul dintre Guvernul României și Federația Patronatelor Societăților din Construcții, semnat la data de 29 noiembrie 2018, privind măsuri pentru o creștere economică sustenabilă a României, bazată pe investiții, în următorii 10 ani.

Prin acest acord, sectorul construcțiilor a fost declarat sector prioritar, de importanță națională pentru economia românească pe următorii 10 ani, începând cu 1 ianuarie 2019, reprezentând, totodată, unul din domeniile prioritare pentru realizarea obiectivelor prevăzute în Programul de guvernare.

Totodată, în preambulul OUG nr. 114/2018 se precizează că activitatea de construcții este decisivă pentru realizarea proiectelor de investiții publice și private, având în vedere că în ultimii ani sectorul construcțiilor s-a confruntat cu dificultăți legate de asigurarea cu forță de muncă specializată și de o concurență neloială.

Pentru punerea în aplicare a prevederilor acordului s-au creat premisele pentru completarea cadrului normativ de nivel primar cu posibilitatea de a reglementa prin hotărâre a Guvernului niveluri ale salariului minim brut pe țară garantat în plată diferențiate pe domenii de activitate, unul dintre obiective fiind combaterea muncii la negru și, totodată, stoparea perpetuării dificultăților legate de asigurarea cu forță de muncă specializată în domeniul construcțiilor.

De asemenea, pârâtul a solicitat ca instanța să aibă în vedere prevederile art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia „Sunt scutiți de la plata impozitului pe venit următorii contribuabili: (...) pct. 5 persoanele fizice, pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), pentru activitatea desfășurată în România, în baza contractului individual de muncă, până la

31 decembrie 2028 inclusiv, pentru care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) angajatorii desfășoară activități în sectorul construcții care cuprind:

(i) activitatea de construcții definită la codul CAEN 41.42.43 — secțiunea F — Construcții;

(ii) domeniile de producere a materialelor de construcții, definite de următoarele coduri:

2312 — Prelucrarea și fasonarea sticlei plate;

2331 — Fabricarea plăcilor și dalelor din ceramică;

2332 — Fabricarea cărămizilor, țiglelor și altor produse pentru construcții din argilă arsă;

2361 — Fabricarea produselor din beton pentru construcții;

2362 — Fabricarea produselor din ipsos pentru construcții;

2363 — Fabricarea betonului;

2364 — Fabricarea mortarului;

2369 — Fabricarea altor articole din beton, ciment și ipsos;

2370 — Tăierea, fasonarea și finisarea pietrei;

2223 — Fabricarea articolelor din material plastic pentru construcții;

1623 — Fabricarea altor elemente de dulgherie și tâmplărie pentru construcții;

2512 — Fabricarea de uși și ferestre din metal;

2511 — Fabricarea de construcții metalice și părți componente ale structurilor metalice;

0811 — Extracția pietrei ornamentale și a pietrei pentru construcții, extracția pietrei calcaroase, ghipsului, cretei și a ardeziei;

0812 — Extracția pietrișului și nisipului;

2351 — Fabricarea cimentului;

2352 — Fabricarea varului și ipsosului;

2399 — Fabricarea altor produse din minerale nemetalice n.c.a.;

(iii) 711 — Activități de arhitectură, inginerie și servicii de consultanță tehnică;

b) angajatorii realizează cifră de afaceri din activitățile prevăzute la lit. a) în limita a cel puțin 80% din cifra de afaceri totală determinată potrivit prevederilor lit. b¹). Pentru angajatorii nou-înființați, respectiv înregistrați la registrul comerțului/înregistrați fiscal în cursul anului, cifra de afaceri se calculează cumulativ de la data înregistrării, inclusiv luna în care se aplică scutirea, iar pentru angajatorii existenți la data de 1 ianuarie a fiecărui an, cifra de afaceri se calculează cumulativ pentru perioada corespunzătoare din anul curent, inclusiv luna în care se aplică scutirea. Această cifră de afaceri se realizează pe bază de contract sau comandă și acoperă manoperă, materiale, utilaje, transport, echipamente, dotări, precum și alte activități auxiliare necesare activităților prevăzute la lit. a). Cifra de afaceri va cuprinde inclusiv producția realizată și facturată;

b¹) pentru determinarea ponderii cifrei de afaceri realizate efectiv din activitatea de construcții în cifra de afaceri totală, indicatorul cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții cuprinde numai veniturile din activitatea de construcții desfășurată pe teritoriul României, iar indicatorul cifra de afaceri totală cuprinde veniturile din întreaga activitate desfășurată pe teritoriul României. Prin *activitatea desfășurată pe teritoriul României* se înțelege activitatea desfășurată efectiv în România în scopul realizării de produse și prestări de servicii;

c) veniturile brute lunare din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), realizate de persoanele fizice pentru care se aplică scutirea sunt calculate la un salariu brut de încadrare pentru 8 ore de muncă/zi de minimum 4.000 lei lunar⁴). Scutirea se aplică pentru sumele din venitul brut lunar de până la 10.000 lei inclusiv, obținut din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), realizate de persoanele fizice. Partea din venitul brut lunar ce depășește 10.000 lei nu beneficiază de facilități fiscale;

d) scutirea se aplică potrivit procedurii aprobate prin ordin al ministrului finanțelor⁵⁾, iar Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate reprezintă declarație pe propria răspundere pentru îndeplinirea condițiilor de aplicare a scutirii.”

Având în vedere considerentele menționate anterior, pârâtul a apreciat că prevederile Codului fiscal, ale Ordinului nr. 611/2019 aplicabile în sectorul construcții au ca scop sprijinirea activității acestui sector din România, iar facilitățile fiscale ar trebui acordate doar în condițiile în care activitatea salariaților se desfășoară pe teritoriul național.

Ministerul Sănătății a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii, arătând în motivare faptul că acordarea facilităților fiscale astfel cum sunt reglementate de art. 60 pct. 5 din Codul fiscal a avut la bază acordul dintre Guvernul României și Federația Patronatelor Societăților din Construcții, potrivit căruia sectorul construcții este declarat „sector prioritar de importanță națională pentru economia românească pe următorii 10 ani, începând cu 1.01.2019”.

În spiritul acestui acord, intenția legislativă de acordare a facilităților fiscale a avut în vedere faptul că activitatea de construcții este decisivă pentru realizarea proiectelor de investiții publice și private. De asemenea, printre obiectivele Acordului, concretizate sub aspect fiscal cu acordarea unor facilități fiscale angajatorilor din domeniul construcții, s-a aflat și combaterea dificultăților cu care se confruntă acest sector în asigurarea forței de muncă specializată.

Decizia privind adoptarea măsurilor din Acord a avut în vedere și migrația forței de muncă specializată în domeniul construcțiilor, precum și faptul că o parte importantă a persoanelor care lucrează în acest domeniu o fac fără forme legale la angajare. Prin urmare, lucrătorii nu au contribuit la sistemele de asigurări sociale de sănătate, pensii, șomaj, accidente de muncă, fiind afectate negativ bugetele asigurărilor sociale.

În acest context, pachetul de măsuri implementat prin OUG nr. 114/2018 care a vizat domeniul construcțiilor are ca obiectiv principal sprijinul social al personalului din acest sector printr-un salariu minim crescut, păstrând lucrătorii din România, și stimularea reîntregirii familiei prin determinarea lucrătorilor care au părăsit România să se întoarcă în țară.

Ca atare, faptul că facilitățile fiscale acordate persoanelor fizice angajate în domeniul construcțiilor, prevăzute la pct. 5 al art. 60, art. 1381 și art. 154 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, doar pentru societățile din construcții care desfășoară activitate pe teritoriul României se justifică în mod direct prin criterii obiective, care se referă la atragerea și menținerea forței de muncă în România pentru acest sector prioritar al economiei naționale, raportat la cele acordate în alte state membre ale Uniunii Europene.

Potrivit prevederilor Codului fiscal în vigoare începând cu anul 2019, de facilitățile fiscale beneficiază persoanele fizice, pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), în perioada 1 ianuarie 2019-31 decembrie 2028 inclusiv, pentru care sunt îndeplinite cumulativ condițiile menționate la art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, printre care: „(...) d) scutirea se aplică potrivit instrucțiunilor la ordinul comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului sănătății, prevăzut la art. 147 alin. (17)”, iar Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate reprezintă declarație pe propria răspundere pentru îndeplinirea condițiilor de aplicare a scutirii.

În Codul fiscal sunt reglementate condițiile cumulative necesare acordării facilităților fiscale, iar prin dispozițiile art. 60 pct. 5 lit. d) și ale art. 147 alin. (17) din același act normativ s-a

prevăzut că pentru aplicarea scutirii se vor avea în vedere instrucțiunile de completare a formularului 112, instrucțiuni stabilesc prin ordin comun al ministrului finanțelor, al ministrului muncii și protecției sociale și al ministrului sănătății.

Prin urmare, ordinele comune date în aplicarea prevederilor art. 147 alin. (17) din Codul fiscal trebuie să conțină toate informațiile necesare completării corecte a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”, astfel încât aceasta să asigure instrucțiuni cât mai clare pentru fiecare informație cuprinsă în actul normativ primar, respectiv în Codul fiscal, deci și din perspectiva modalității de acordare a facilităților fiscale prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 1381, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 2203 alin. (2) din actul normativ menționat.

Astfel, prevederile din instrucțiunile la ordinele comune ale ministrului finanțelor, ministrului muncii și protecției sociale și ministrului sănătății, precum și mecanismul de calcul al cifrei de afaceri precizat la anexa nr. 6, care au temeiul legal reglementat la art. 60 pct. 5 lit. d) din Codul fiscal, sunt parte componentă a condițiilor cumulative de aplicare a facilității fiscale.

În temeiul prevederilor art. 60 pct. 5 lit. d) din Codul fiscal, așa cum au fost modificate de OUG nr. 114/2018, ale art. 147 alin. (17) din aceeași lege, în concordanță cu intenția legislativă, în ordinele comune ale ministrului finanțelor, ministrului muncii și protecției sociale și ministrului sănătății s-au introdus instrucțiuni necesare aplicării facilităților fiscale acordate persoanelor fizice care desfășoară activitate în sectorul construcții, pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor.

Ulterior, OUG nr. 43/2019 a modificat unele prevederi ale art. 60 pct. 5 din Codul fiscal în ceea ce privește condiția privind îndeplinirea indicatorului „cifra de afaceri”, în sensul că pentru societățile existente la data de 1 ianuarie a fiecărui an se consideră ca bază de calcul cifra de afaceri realizată cumulată pe anul fiscal anterior. În cazul în care limita maximă a procentului de 80% nu este realizată, se aplică principiul societăților nou-înființate, respectiv al societăților înregistrate la registrul comerțului începând cu luna ianuarie 2019, pentru care cifra de afaceri se calculează cumulată de la începutul anului, inclusiv luna în care se aplică scutirea.

Totodată, la condițiile de acordare a facilităților fiscale s-a introdus lit. e) care prevede: „(...) e) mecanismul de calcul al cifrei de afaceri prevăzut la lit. b), în vederea aplicării facilității fiscale, se va stabili prin ordin al președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, care se va publica pe site-ul instituției.”

În consecință, Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 239/2019 a preluat informațiile privind calculul indicatorilor „cifra de afaceri realizată efectiv din activitate de construcții” și „cifra de afaceri totală” din anexa nr. 6 la Ordinul comun al ministrului finanțelor, ministrului muncii și protecției sociale și al ministrului sănătății, prevăzut la art. 147 alin. (17), și, de asemenea, a adus clarificări privind unele aspecte sesizate de contribuabili în acordarea facilităților, cum ar fi, de exemplu, acordarea facilităților fiscale în cadrul angajatorilor, alții decât societățile înființate conform Legii nr. 31/1990, în sensul că și pentru aceștia mecanismul de calcul al cifrei de afaceri se aplică în mod corespunzător.

Indicatorii „cifra de afaceri realizată efectiv din activitate de construcții” și „cifra de afaceri totală” utilizați în vederea determinării procentului de 80% din cifra de afaceri totală sunt indicatori specifici, diferiți de cifra de afaceri raportată în documentele contabile, pentru stabilirea cărora nu se utilizează o informație standard din contabilitate, ci se determină potrivit art. 3 din anexa la Ordinul nr. 239 din 24.07.2019 pentru aprobarea metodologiei privind mecanismul de calcul al cifrei de afaceri.

Cu privire la instrucțiunile de acordare a facilităților fiscale care menționează faptul că pentru determinarea ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitate de construcții din cifra de afaceri totală, la determinarea indicatorului „cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții” vor fi avute în vedere veniturile din activitatea desfășurată pe teritoriul României, iar pentru determinarea indicatorului „cifra de afaceri totală” vor fi avute în vedere veniturile realizate din întreaga activitate, având ca obiectiv ducerea la îndeplinire a Acordului încheiat între Guvernul României și Federația Patronatelor Societăților din Construcții.

Facilitățile fiscale pentru sectorul construcții nu pot fi acordate angajaților care desfășoară activitate în domeniul construcțiilor în afara teritoriului României întrucât în această situație măsurile legislative adoptate nu și-ar mai atinge scopul pentru care au fost instituite.

Astfel, prevederile din ordinele a căror anulare este cerută prin acțiune nu adaugă la lege întrucât nu reprezintă o nouă condiție de îndeplinire căreia să se țină cont pentru acordarea facilității fiscale, ci derivă din aceste prevederi legale și au doar rolul de a clarifica, în concordanță cu intenția legislativă, modul în care trebuie să se procedeze în cazul salariaților care desfășoară activitate în domeniul construcțiilor, pentru realizarea veniturilor la sistemul de asigurări sociale de sănătate în cazul Ministerului Sănătății.

Ministerul Finanțelor prin AJFP Mureș a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată.

În motivarea întâmpinării, în ceea ce privește solicitarea de anulare în parte a prevederilor actului normativ anterior menționat și raportat la motivele invocate, s-au arătat următoarele: acordarea facilităților fiscale, astfel cum sunt reglementate la art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, a avut la bază Acordul dintre Guvernul României și Federația Patronatelor Societăților din Construcții, potrivit căruia sectorul construcții este declarat „sector prioritar de importanță națională pentru economia românească pe următorii 10 ani, începând cu 1.01.2019”.

În spiritul acestui acord, intenția legislativă de acordare a facilităților fiscale a avut în vedere faptul că activitatea de construcții este decisivă pentru realizarea proiectelor de investiții publice și private. De asemenea, printre obiectivele Acordului, concretizate sub aspect fiscal cu acordarea unor facilități fiscale angajaților din sectorul construcții, s-a aflat și combaterea dificultăților cu care se confruntă acest sector în asigurarea forței de muncă specializată.

Astfel, Acordul are ca obiective: realizarea proiectelor de investiții publice și private, activitatea de construcții fiind decisivă pentru realizarea acestora; eliminarea dificultăților semnificative legate de asigurarea forței de muncă specializate, aspect cu care sectorul construcțiilor s-a confruntat; reducerea situațiilor în care, așa cum s-a întâmplat în ultimii ani, anteriori anului 2019, numărul unităților din sectorul construcțiilor care au înregistrat pierdere a crescut, deși economia a înregistrat un ritm ridicat de creștere a produsului intern brut. Astfel, cifra de afaceri din sectorul construcțiilor s-a redus, fiind în anul 2017 cu aproximativ 3 mld. lei mai mică decât în anul 2015; reducerea fenomenului de migrare a forței de muncă specializată din domeniul construcțiilor și a fenomenului de „muncă la negru”, care face ca persoanele ce muncesc în acest domeniu, fără forme legale, să fie neasigurate în sistemele de asigurări sociale, iar, pe de altă parte, să fie afectate bugetele de asigurări sociale; reducerea concurenței ridicate a importurilor de materii prime și materiale de construcții utilizate în unele sectoare adiacente activității de construcții.

Decizia privind adoptarea măsurilor incluse în Acord a avut în vedere și migrația în ultimii ani a forței de muncă specializată în domeniul construcțiilor, precum și faptul că o parte importantă a persoanelor care lucrează în acest domeniu o fac fără forme juridice (piața neagră). Prin urmare, lucrătorii nu au contribuit la sistemele de asigurări sociale de sănătate, pensii, șomaj, accidente de muncă, fiind afectate negativ bugetele asigurărilor sociale.

Prin implementarea pachetului de măsuri cu privire la salariul minim brut lunar de 3.000 lei și impozitele reduse pentru muncă s-a avut în vedere ca salariul net lunar să depășească echivalentul a 500 EUR.

În acest context, pachetul de măsuri implementat prin OUG nr. 114/2018 (facilitățile fiscale și creșterea nivelului salariului minim brut lunar la 3.000 lei), care au vizat domeniul construcțiilor, are ca obiectiv principal sprijinul social al personalului din acest sector printr-un salariu minim crescut, păstrând lucrătorii din România, și stimularea reîntregirii familiei prin determinarea lucrătorilor care au părăsit România să se întoarcă în țară.

Ca atare, faptul că facilitățile fiscale acordate persoanelor fizice angajate în domeniul construcțiilor, prevăzute la pct. 5 al art. 60, art. 138A1 și art. 154 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, doar pentru societățile de construcții care desfășoară activitate pe teritoriul României, se justifică în mod direct prin criterii obiective, care se referă la atragerea și menținerea forței de muncă în România pentru acest sector prioritar al economiei naționale, raportat la cele acordate în alte state membre ale Uniunii Europene.

Pârâta a precizat că măsura are rolul de a contrabalansa nivelul veniturilor mult mai mari obținute de către persoanele fizice salariate în cadrul unor companii care desfășoară activitate în domeniul construcțiilor pe teritoriul altor state membre, prin introducerea unui instrument care să permită diminuarea decalajului în ceea ce privește nivelul salariului acordat în acest domeniu pe teritoriul statului român, precum și combaterea migrației masive în alte state dublată, din aceleași considerente, de imposibilitatea atragerii forței de muncă de pe alte piețe, fapt care afectează disponibilitatea și numărul forței de muncă din România, cu posibile implicații asupra capacității de dezvoltare a economiei românești pe viitor.

Potrivit prevederilor Codului fiscal în vigoare începând cu anul 2019, de facilitățile fiscale beneficiază persoanele fizice, pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), în perioada 1 ianuarie 2019-31 decembrie 2028 inclusiv, pentru care sunt îndeplinite cumulativ condițiile menționate la art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, printre care: „(...) d) scutirea se aplică potrivit instrucțiunilor la ordinul comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului sănătății, prevăzut la art. 147 alin. (17), iar Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate reprezintă declarație pe propria răspundere pentru îndeplinirea condițiilor de aplicare a scutirii.”

În Codul fiscal sunt reglementate condițiile cumulative necesare acordării facilităților fiscale, iar prin dispozițiile art. 60 pct. 5 lit. d) și ale art. 147 alin. (17) din același act normativ s-a prevăzut că pentru aplicarea scutirii se vor avea în vedere instrucțiunile de completare ale formularului 112, instrucțiuni care se stabilesc prin ordin comun al ministrului finanțelor publice, ministrului muncii și protecției sociale și al ministrului sănătății.

Prin urmare, ordinele comune date în aplicarea art. 147 alin. (17) din Codul fiscal trebuie să conțină toate informațiile necesare completării corecte a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”, astfel încât aceasta să asigure instrucțiuni cât mai clare pentru fiecare informație cuprinsă în actul normativ primar, respectiv în Codul fiscal, deci și din perspectiva modalității de acordare a facilităților fiscale prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 138A1, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 220A3 alin. (2) din actul normativ menționat.

Astfel, prevederile din instrucțiunile la ordinele comune ale ministrului finanțelor publice, ministrului muncii și protecției sociale și ministrului sănătății, precum și mecanismul de calcul al cifrei de afaceri precizat la anexa nr. 6, ce au temeiul legal reglementat la art. 60 pct. 5 lit. d) din Codul fiscal, sunt parte componentă a condițiilor cumulative de aplicare a facilităților fiscale.

În temeiul prevederilor art. 60 pct. 5 lit. d) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, ale art. 147 alin. (17) din aceeași lege, în concordanță cu intenția legislativă, în ordinele comune ale ministrului finanțelor publice, ministrului muncii și protecției sociale și ministrului sănătății s-au introdus instrucțiuni necesare aplicării facilităților fiscale acordate persoanelor fizice care desfășoară activitate în sectorul construcții, pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor.

Ulterior, O.U.G. nr. 43/2019 a modificat unele prevederi ale art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, în ceea ce privește condiția privind îndeplinirea indicatorului „cifra de afaceri”, în sensul că pentru societățile existente la data de 1 ianuarie a fiecărui an se consideră ca bază de calcul cifra de afaceri realizată cumulată pe anul fiscal anterior. În cazul în care limita minimă a procentului de 80% nu este realizată, se aplică principiul societăților nou-înființate, respectiv al societăților înregistrate la registrul comerțului începând cu luna ianuarie a anului 2019, pentru care cifra de afaceri se calculează cumulată de la începutul anului, inclusiv luna în care se aplică scutirea.

Totodată, la condițiile de acordare a facilităților fiscale s-a introdus lit. e), care prevede: „(...) e) mecanismul de calcul al cifrei de afaceri prevăzut la lit. b), în vederea aplicării facilității fiscale, se va stabili prin ordin al președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, care se va publica pe site-ul instituției”.

În consecință, Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 239/2019 a preluat informațiile privind calculul indicatorilor „cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții” și „cifra de afaceri totală” din anexa nr. 6 la ordinul comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului sănătății, prevăzut la art. 147 alin. (17), și de asemenea a adus clarificări privind unele aspecte sesizate de contribuabili în acordarea facilităților, cum ar fi, de exemplu, acordarea facilităților fiscale în cazul angajatorilor, alții decât societățile înființate conform Legii nr. 31/1990 privind societățile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că și pentru aceștia mecanismul de calcul al cifrei de afaceri se aplică în mod corespunzător.

Cu privire la instrucțiunile de acordare a facilităților fiscale care menționează faptul că pentru determinarea ponderii de 80% a cifrei de afaceri realizate efectiv din activitatea de construcții în cifra de afaceri totală, la determinarea indicatorului „cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții” vor fi avute în vedere veniturile din activitatea desfășurată pe teritoriul României, iar pentru determinarea indicatorului „cifra de afaceri totală” vor fi avute în vedere veniturile realizate din întreaga activitate, pârâul a precizat că s-a avut în vedere realizarea obiectivelor din Acordul mai sus menționat.

Astfel, facilitățile fiscale pentru sectorul construcții nu pot fi acordate angajaților care desfășoară activitate în domeniul construcțiilor în afara teritoriului României, întrucât în această situație măsurile nu și-ar mai atinge scopul pentru care au fost instituite.

S-a mai precizat că prevederile din ordinele menționate în legătură cu acest aspect nu adaugă la lege, întrucât nu reprezintă o nouă condiție de îndeplinirea căreia să se țină cont pentru acordarea facilităților fiscale, ci derivă din acestea și au doar rolul de a clarifica, în concordanță cu intenția legislativă, modul în care trebuie să se procedeze în cazul salariaților care desfășoară activitate în domeniul construcțiilor.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri, fiind depus la dosar ordinul atacat și actele care au stat la baza emiterii acestuia.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, aceasta va fi respinsă întrucât calitatea procesuală pasivă a acestui pârât rezultă din calitatea sa de emitent al actului administrativ atacat.

Indiferent de rolul și atribuțiile preponderente ale Ministerului Finanțelor, în ceea ce privește aplicarea strategiei și programului de guvernare în domeniile finanțelor publice, implicarea pârâtului Ministerul Muncii și Solidarității Sociale există și rezultă din dispozițiile legale care îi stabilesc competența în participarea sa la emiterea actului administrativ contestat.

Cu privire la fondul cauzei, Curtea reține că Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a fost modificată prin OUG nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, act normativ publicat în Monitorul Oficial nr. 1116 din 29.12.2018. Prin această modificare s-a reglementat acordarea unor facilități fiscale pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor, în baza contractelor individuale de muncă încheiate cu angajatori care desfășoară activități în sectorul construcții și care se încadrează în condițiile prevăzute de art. 60 pct. 5 din Codul fiscal.

Aceste condiții sunt următoarele:

„angajatorii desfășoară activități în sectorul construcții care cuprind:

(i) activitatea de construcții definită la codul CAEN 41.42.43 — secțiunea F — Construcții;

(ii) domeniile de producere a materialelor de construcții, definite de următoarele coduri CAEN:

2312 — Prelucrarea și fasonarea sticlei plate;

2331 — Fabricarea plăcilor și dalelor din ceramică;

2332 — Fabricarea cărămizilor, țiglelor și altor produse pentru construcții din argilă arsă;

2361 — Fabricarea produselor din beton pentru construcții;

2362 — Fabricarea produselor din ipsos pentru construcții;

2363 — Fabricarea betonului;

2364 — Fabricarea mortarului;

2369 — Fabricarea altor articole din beton, ciment și ipsos;

2370 — Tăierea, fasonarea și finisarea pietrei;

2223 — Fabricarea articolelor din material plastic pentru construcții;

1623 — Fabricarea altor elemente de dulgherie și tâmplărie pentru construcții;

2512 — Fabricarea de uși și ferestre din metal;

2511 — Fabricarea de construcții metalice și părți componente ale structurilor metalice;

0811 — Extracția pietrei ornamentale și a pietrei pentru construcții, extracția pietrei calcaroase, ghipsului, cretei și a ardeziei;

0812 — Extracția pietrișului și nisipului;

711 — Activități de arhitectură, inginerie și servicii de consultanță tehnică;

b) angajatorii realizează cifră de afaceri din activitățile menționate la lit. a) în limita a cel puțin 80% din cifra de afaceri totală, calculată cumulată de la începutul anului, inclusiv luna în care aplică scutirea;

c) veniturile brute lunare din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), realizate de persoanele fizice pentru care se aplică scutirea, sunt cuprinse între 3.000 și 30.000 lei lunar inclusiv și sunt realizate în baza contractului individual de muncă;

d) scutirea se aplică potrivit instrucțiunilor la ordinul comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului sănătății, prevăzut la art. 147 alin. (17), iar Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate reprezintă declarație pe propria răspundere pentru îndeplinirea condițiilor de aplicare a scutirii.”

În aplicarea prevederilor art. 60 pct. 5 lit. d) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal a fost emis Ordinul comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului sănătății nr. 611/138/127 din 31.01.2019, prin care se aprobă conținutul declarației 112 privind obligațiile

de plată a contribuțiilor sociale, impozit pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate.

Acest act normativ dat în aplicarea legii și care, potrivit prevederilor art. 76 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă, nu poate să conțină soluții care să contravină prevederilor legii în baza căreia a fost emis, a prevăzut în anexa nr. 6 „Facilitățile fiscale prevăzute la art. 60 pct. 6, art. 138¹, art. 154 alin. (1) lit. r), art. 220³ alin. (2) din Codul fiscal nu se acordă pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de salariații detașați”.

Această soluție cuprinsă în ordinul atacat contravine în mod evident Legii nr. 227/2015 modificată prin Ordonanța nr. 114/2018 care nu a prevăzut o astfel de excludere, pentru salariații detașați. Prin urmare, soluția prevăzută în ordinul atacat este contrară legii și se impune a fi anulată.

Instanța nu poate reține ca plauzibile argumentele aduse de către emitenții actului vizând faptul că excluderea prevăzută derivă din prevederile legale privind determinarea cifrei de afaceri realizate în activitatea de construcții și care s-ar raporta potrivit susținerilor părților doar la activitatea desfășurată de agenții economici angajatori în România.

Curtea observă cu privire la acest argument că această condiție a cifrei de afaceri trebuie îndeplinită în persoana angajatorului, iar excluderea propusă prin ordin se referă la persoana angajatului.

Pe de altă parte, îndeplinirea sau neîndeplinirea condițiilor în persoana angajatorului trebuie verificată raportat la fiecare

situație în parte, fără a fi necesară introducerea unor condiții de excludere nelegale în persoana angajatului, beneficiar al măsurilor de facilitare fiscală. Dacă verificarea condiției ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții ar trebui să se raporteze doar la veniturile realizate din activitatea desfășurată în România, excluderea trebuie făcută în baza acestei condiții, și nu a altuia suplimentară introdusă prin ordin și neprevăzută de lege.

Prin urmare, raportat la considerentele expuse în temeiul art. 8 din Legea nr. 554/2004, Curtea va admite cererea de chemare în judecată formulată de către reclamanta A în contradictoriu cu pârâții Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Sănătății și va anula în parte Ordinul comun al pârâților nr. 611/138/127/2019 pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitul pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”, în ceea ce privește anexa nr. 6 alin. (8) dispoziția „Facilitățile fiscale prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 138¹, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 220³ alin. (2) din Codul fiscal nu se acordă pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de salariații detașați”.

Totodată, Curtea va obliga pârâții în solidar la plata sumei de 50 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, fiind întemeiate condițiile prevăzute de art. 453 din Codul de procedură civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de către pârâțul Ministerul Muncii și Solidarității Sociale.

Admite cererea de chemare în judecată formulată de către reclamanta A (cu sediul în X) în contradictoriu cu pârâții Ministerul Finanțelor Publice (cu sediul în X și cu sediul procesual ales la X), Ministerul Muncii și Solidarității Sociale (cu sediul în X) și Ministerul Sănătății (cu sediul în X).

Anulează în parte Ordinul comun al pârâților nr. 611/138/127/2019 pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitul pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate” în ceea ce privește anexa nr. 6 alin. (8) dispoziția „Facilitățile fiscale prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 138¹, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 220³ alin. (2) din Codul fiscal nu se acordă pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de salariații detașați”.

Obligă pârâții în solidar la plata sumei de 50 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Cererea de recurs se va depune la Curtea de Apel Târgu Mureș. Pronunțată prin mijlocirea grefei astăzi, 31.01.2024.

Președinte,
XX

Grefier,
XX

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

